Zákon č. 90/1995 Sb.Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny

https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1995-90

Částka **20/1995**
Platnost od **05.06.1995**
Účinnost od **01.08.1995**
Aktuální znění 01.07.2024 - 14.01.2026

90
ZÁKON
ze dne 19. dubna 1995
o jednacím řádu Poslanecké sněmovny
Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Jednací řád Poslanecké sněmovny upravuje zásady jednání Poslanecké sněmovny (dále jen "Sněmovna"), jejích orgánů a funkcionářů, zásady jednání společné schůze komor Parlamentu, styky Sněmovny navenek, postavení poslanců, orgánů a funkcionářů Sněmovny.
(2) Sněmovna upravuje v rámci tohoto zákona usnesením své vnitřní poměry a podrobnější pravidla jednání Sněmovny a jejích orgánů.

ČÁST DRUHÁ

POSLANCI

Mandát poslance

§ 2

Mandát poslance vzniká zvolením. Náhradník**1)** nabývá mandát poslance, za nějž náhradník nastupuje, okamžikem zániku mandátu tohoto poslance [§ 6 písm. a), c), d) a f)].

§ 3

Prohlášením učiněným osobně na schůzi Sněmovny se může poslanec svého mandátu vzdát. Brání-li účasti poslance na schůzi Sněmovny závažné okolnosti, může tak učinit též prohlášením sepsaným formou notářského zápisu, které se doručí předsedovi Sněmovny a nesmí být starší než jeden měsíc.

§ 4

Slib poslance

Poslanec skládá na první schůzi Sněmovny, které se zúčastní, slib předepsaný Ústavou. Učiní tak pronesením slova "slibuji" a podáním ruky tomu, do jehož rukou slib skládá. Předsedající dá před tím znění slibu přečíst. Složení slibu stvrdí poslanec svým podpisem.

§ 5

Průkaz poslance

(1) Poslanec obdrží průkaz opatřený fotografií, razítkem Sněmovny a podpisem předsedy Sněmovny.
(2) Průkaz ověřuje, že jeho držitel je členem Sněmovny, má práva a povinnosti poslance a slouží rovněž jako osobní průkaz poslance potvrzující jeho totožnost.

Zánik mandátu poslance

§ 6

Mandát poslance zaniká
a) odepřením slibu poslance nebo složením slibu s výhradou,
b) uplynutím volebního období Sněmovny,
c) prohlášením poslance na schůzi Sněmovny, kterým se vzdává mandátu, nebo okamžikem doručení notářského zápisu o vzdání se mandátu (§ 3) do rukou předsedy Sněmovny,
d) okamžikem, v němž nastala okolnost, která má za následek ztrátu volitelnosti poslance,
e) rozpuštěním Sněmovny,
f) okamžikem, kdy se poslanec ujal úřadu nebo funkce, jejichž neslučitelnost s funkcí poslance stanoví Ústava nebo zákon.

§ 7
Začal-li poslanec vykonávat funkci, která je ze zákona s výkonem mandátu poslance neslučitelná, oznámí to neprodleně předsedovi Sněmovny.
§ 8
V pochybnostech o ztrátě volitelnosti a v pochybnostech o neslučitelnosti funkce s výkonem funkce poslance se postupuje podle zvláštního zákona.2)

Účast na jednání Sněmovny a jejích orgánů

§ 9
(1) Poslanec se účastní jednání Sněmovny a jejích orgánů, do nichž byl zvolen nebo ustanoven.
(2) Po zahájení schůze Sněmovny nebo jejího orgánu oznámí předsedající jména poslanců, kteří požádali o omluvení neúčasti na jednání.
(3) Nemůže-li se poslanec zúčastnit jednání Sněmovny nebo jejího orgánu, omluví se předsedovi toho orgánu, o jehož jednání jde.
(4) Poslanec se omluví tak, aby byl podle povahy věci o omluvě zpraven předseda Sněmovny nebo předseda toho orgánu, o jehož jednání jde, pokud možno před počátkem jednání, na které se omlouvá.
(5) Evidenci účasti poslance na schůzi Sněmovny a na schůzích jejích orgánů, včetně důvodů neúčasti, pokud je poslanec uvede, vede předseda Sněmovny nebo předseda příslušného orgánu.
§ 10
(1) Zveřejnění projevů poslanců pronesených ve Sněmovně a v jejích orgánech nepodléhá žádným omezením, nejde-li o neveřejné schůze nebo jejich neveřejné části.
(2) Delegace vyslaná shromážděním k předání petice3) do budovy Sněmovny nebo tam, kde Sněmovna a její orgány jednají, může mít nejvýše pět členů.
§ 11

Oprávnění poslance požadovat informace a vysvětlení

(1) Poslanec je oprávněn požadovat od členů vlády a vedoucích správních úřadů a orgánů územní samosprávy informace a vysvětlení potřebná pro výkon jeho funkce.
(2) Informace a vysvětlení jsou členové vlády a vedoucí správních úřadů a orgánů územní samosprávy povinni poskytnout poslanci do 30 dnů, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.4)
§ 12

Vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance

(1) Žádost příslušného orgánu o vyslovení souhlasu Sněmovny k trestnímu stíhání poslance, jakož i oznámení o zadržení poslance při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté, musí obsahovat zejména vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci.
(2) Předseda Sněmovny neprodleně rozhodne, zda vysloví souhlas s odevzdáním zadrženého poslance soudu, a svoje stanovisko sdělí bez odkladu příslušnému orgánu. Současně postoupí žádost nebo oznámení podle předchozího odstavce mandátovému a imunitnímu výboru k projednání a podání zprávy s návrhem Sněmovně. O takové žádosti nebo oznámení rozhodne Sněmovna na své první následující schůzi usnesením, které zašle příslušnému orgánu do pěti dnů od jeho přijetí.

Disciplinární řízení

§ 13
(1) Disciplinární řízení se zavede proti poslanci, který se svým projevem učiněným ve Sněmovně nebo v Senátu nebo v jejich orgánech dopustí jednání, pro které by mohl být jinak trestně stíhán.
(2) Disciplinární řízení lze zavést proti poslanci, který svým projevem učiněným ve Sněmovně nebo v Senátu nebo v jejich orgánech urazí poslance, senátora, ústavního soudce nebo jinou osobu, která má oprávnění zúčastnit se schůze Sněmovny a jejích orgánů ze zákona.
(3) Disciplinární řízení se zavede také proti poslanci, který se dopustí přestupku a požádá orgán příslušný k projednání přestupku o projednání přestupku v disciplinárním řízení.
(4) Mandátový a imunitní výbor zahájí disciplinární řízení o disciplinárním provinění uvedeném v odstavci 1 na návrh předsedy Sněmovny nebo z vlastního podnětu, o disciplinárním provinění uvedeném v odstavci 2 na návrh uraženého a o přestupku podle odstavce 3 na základě postoupení věci příslušným orgánem podle zvláštního právního předpisu.4a)
§ 14

(1) Mandátový a imunitní výbor provede v rámci disciplinárního řízení nutná šetření a poslanci, proti němuž se disciplinární řízení vede, poskytne možnost, aby se vyjádřil a obhájil. Po provedeném šetření rozhodne o uložení disciplinárního opatření nebo řízení zastaví.
(2) U přestupků, které lze projednat jen na návrh, zjistí mandátový a imunitní výbor před zahájením disciplinárního řízení, zda byl návrh podán oprávněnou osobou a zda byly dodrženy i další podmínky stanovené zvláštním zákonem.**5)**
(3) Poslanec má právo být zastupován při disciplinárním řízení jiným poslancem nebo advokátem.
(4) O námitce podjatosti rozhodne organizační výbor, který může přikázat věc jinému výboru.
(5) Z jednání výboru, který vede disciplinární řízení, jsou vyloučeni jeho členové, jichž se disciplinární řízení týká.

§ 15

(1) Za disciplinární provinění podle § 13 odst. 1 a 2 lze poslanci uložit povinnost omluvit se za nevhodný výrok ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem nebo uložit pokutu až do výše jednoho měsíčního platu poslance.
(2) Za přestupek podle § 13 odst. 3 lze poslanci uložit sankci, kterou za přestupek stanoví zvláštní právní předpis.**6)**
(3) Lhůta a způsob omluvy podle odstavce 1, popřípadě výše pokuty a lhůta k jejímu zaplacení se uvedou ve výroku rozhodnutí, kterým se ukládá disciplinární opatření.
(4) Disciplinární opatření lze poslanci uložit do jednoho roku ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění nebo přestupku došlo.

§ 16

(1) Proti rozhodnutí příslušného výboru v disciplinárním řízení má poslanec, proti němuž se disciplinární řízení vede, právo odvolat se ke Sněmovně do 15 dnů od doručení písemného rozhodnutí.
(2) Sněmovna k odvolání poslance po rozpravě rozhodne, že disciplinární opatření potvrzuje, mění nebo zrušuje a řízení zastavuje, nebo zrušuje a věc vrací k dalšímu řízení.

§ 17

Jestliže se poslanec, kterému bylo uloženo disciplinární opatření omluvit se podle § 15 odst. 1, ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem neomluví, výbor, který disciplinární řízení vedl, rozhodne o vhodném způsobu uveřejnění disciplinárního rozhodnutí nebo poslanci uloží pokutu až do výše jeho jednoho měsíčního platu.

§ 18

(1) Nebyla-li uložená pokuta ve stanovené lhůtě dobrovolně zaplacena, srazí ji Kancelář Poslanecké sněmovny (dále jen „Kancelář sněmovny“) z platu poslance. Výkon rozhodnutí nařizuje výbor, který vedl disciplinární řízení, v němž byla pokuta uložena. Jestliže rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, neobsahuje lhůtu k jejímu zaplacení, stanoví ji dodatečně výbor, který výkon rozhodnutí nařizuje. Rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, je vykonatelné, jestliže se proti němu nelze odvolat, a jestliže lhůta stanovená k zaplacení pokuty uplynula marně.
(2) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu.

Pořádková opatření

§ 19

(1) Předsedající může za nepřístojné chování ve Sněmovně uložit poslanci pořádkové opatření, kterým je napomenutí, a za opakované nepřístojné chování vykázat poslance z jednacího sálu nejdéle do konce jednacího dne, v němž k vykázání došlo.
(2) Proti rozhodnutí předsedajícího o uložení pořádkového opatření napomenutí nebo vykázání z jednacího sálu se může poslanec odvolat ke Sněmovně bezprostředně po jeho uložení. Sněmovna bez rozpravy rozhodnutí předsedajícího potvrdí nebo zruší. Rozhodnutí Sněmovny je konečné.
(3) Vykázaný poslanec musí mít možnost účastnit se hlasování.

§ 20

Pořádkové pravomoci předsedajícího schůze Sněmovny podléhají vedle poslanců všichni další účastníci jednání Sněmovny a osoby, které jsou jednání Sněmovny přítomné v prostorách vyhrazených hostům, veřejnosti a zástupcům sdělovacích prostředků. Chovají-li se tyto osoby nepřístojně, může předsedající schůzi přerušit, rušitele pořádku nechat vyvést Parlamentní stráží a vyhrazená místa dát vyklidit.

ČÁST TŘETÍ

ZASEDÁNÍ SNĚMOVNY

§ 21

Zasedání Sněmovny

(1) Zasedání Sněmovny je stálé. Zasedání Sněmovny svolává prezident republiky, a to tak, aby bylo zahájeno nejpozději 30. den po dni voleb. Neučiní-li tak, sejde se Sněmovna 30. den po dni voleb. Na takovou okolnost upozorní poslance písemně vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny (dále jen "vedoucí Kanceláře").
(2) Zasedání Sněmovny může být jejím usnesením přerušeno. Celková doba, po kterou může být zasedání přerušeno, nesmí překročit 120 dnů v roce.
(3) V době přerušení zasedání Sněmovny neběží lhůta uvedená v § 91 odst. 1 a 2 pro projednání návrhu zákona ve výborech a v § 103 odst. 2 o minimální době pro projednání přikázané kapitoly návrhu zákona o státním rozpočtu ve výboru.
(4) Zasedání Sněmovny končí uplynutím jejího volebního období nebo jejím rozpuštěním.

ČÁST ČTVRTÁ

USTAVUJÍCÍ SCHŮZE SNĚMOVNY

§ 22

(1) Poslanci se sejdou po svém zvolení na ustavující schůzi Sněmovny.
(2) Ustavující schůze Sněmovny se může sejít nejdříve jeden den po uplynutí předchozího volebního období Sněmovny.
(3) Ustavující schůzi Sněmovny svolá bývalý předseda Sněmovny, je-li poslancem. Není-li bývalý předseda Sněmovny poslancem, svolá schůzi, za předpokladu, že je poslancem, nejstarší bývalý místopředseda Sněmovny, a není-li ani toho, nejstarší poslanec nově zvolené Sněmovny; pokud ten svolání ustavující schůze odmítne, svolá ji následující nejstarší poslanec.
(4) Ustavující schůzi Sněmovny zahájí a až do zvolení nového předsedy Sněmovny ji řídí poslanec, který ji svolal.

§ 23

(1) Předsedající ustavující schůze Sněmovny složí slib poslance před shromážděním poslanců.
(2) Ostatní poslanci složí slib do rukou předsedajícího ustavující schůze Sněmovny (§ 4).

§ 24

Předsedající ustavující schůze požádá Sněmovnu, aby vzala na vědomí ustavení volební komise z návrhů poslaneckých klubů (§ 116 odst. 2). Dále dá stanovit počet členů a provést ustavení mandátového a imunitního výboru.

§ 25

Sněmovna zvolí svého předsedu.

§ 26

Předseda Sněmovny se ujme řízení schůze. Na návrh předsedy rozhodne Sněmovna o počtu místopředsedů a provede jejich volbu.

§ 27

Na návrh předsedy rozhodne Sněmovna o počtu ověřovatelů Sněmovny a rozhodne o návrhu na jejich nominaci.

§ 28

Sněmovna zřídí své výbory a stanoví počty jejich členů.

ČÁST PÁTÁ

FUNKCIONÁŘI SNĚMOVNY

§ 29

Předseda Sněmovny

(1) Předsedovi Sněmovny přísluší zejména
a) zastupovat Sněmovnu navenek,
b) navrhovat prezidentu republiky jmenování předsedy vlády podle čl. 68 odst. 4 věta druhá Ústavy,
c) přijímat slib členů Nejvyššího kontrolního úřadu,
d) postoupit Senátu návrh zákona, s nímž Sněmovna vyslovila souhlas,
e) postoupit prezidentu republiky k podpisu přijaté zákony,
f) zasílat předsedovi vlády k podpisu přijaté zákony,
g) podepisovat zákony a usnesení Sněmovny, popřípadě jiné listiny vydávané Sněmovnou.

(2) Předsedovi Sněmovny dále přísluší
a) povolat náhradníka na uprázdněný poslanecký mandát a vydat mu osvědčení, že se stal poslancem,
b) dávat souhlas, aby byl odevzdán soudu zadržený poslanec, který byl dopaden při spáchání trestného činu nebo bezprostředně poté,
c) stanovit pořadí, v němž jej budou místopředsedové Sněmovny zastupovat,
d) svolávat, zahajovat a ukončovat schůzi Sněmovny a společnou schůzi Sněmovny a Senátu,
e) v době přerušení zasedání svolávat Sněmovnu ke schůzi před stanoveným termínem,
f) přerušit schůzi Sněmovny při nepořádku, nebo není-li Sněmovna schopna se usnášet,
g) jmenovat a odvolávat vedoucího Kanceláře.
(3) Předseda Sněmovny plní i další úkoly stanovené zákonem nebo úkoly, jimiž ho Sněmovna pověří. Vykonává i jinou působnost v případech svěřených zákonem České národní rady do působnosti jejího předsednictva,**7)** nestanoví-li zákon jinak.

§ 30

Místopředsedové Sněmovny

(1) Místopředsedové Sněmovny zastupují předsedu Sněmovny na jeho pokyn nebo v určeném pořadí.
(2) Při zastupování předsedy Sněmovny mají místopředsedové Sněmovny práva a povinnosti předsedy.
(3) Místopředsedové se střídají v řízení schůze Sněmovny v pořadí dohodnutém s předsedou Sněmovny; nedojde-li k dohodě, určí pořadí předseda Sněmovny.

§ 31

Odvolat předsedu Sněmovny nebo místopředsedu Sněmovny lze jen na písemný návrh nejméně dvou pětin všech poslanců.

ČÁST ŠESTÁ

ORGÁNY SNĚMOVNY

Výbory Sněmovny

§ 32

Sněmovna zřizuje z poslanců mandátový a imunitní výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, kontrolní výbor, organizační výbor, výbor pro mediální záležitosti, výbor pro evropské záležitosti a další výbory, na nichž se usnese.

§ 33

(1) Kromě členství ve výboru mandátovém a imunitním, petičním a organizačním může být poslanec členem nejvýše dvou dalších výborů.
(2) Poslanec může být předsedou pouze jednoho výboru.
(3) Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem výboru. Předseda a místopředsedové Sněmovny jsou členy jen organizačního výboru.

Jednání výborů

§ 34

(1) Výbory jsou ze své činnosti odpovědny Sněmovně.
(2) Výbor projednává věci, které mu přikáže Sněmovna, a věci, na jejichž projednávání se usnese.
(3) V době, kdy je zasedání Sněmovny přerušeno, výbory nejednají.

§ 35

(1) Ustavující schůze výborů svolává předseda Sněmovny. Výbor řídí předsedou Sněmovny pověřený člen výboru do doby, než je zvolený předseda výboru potvrzen Sněmovnou.
(2) Výbor zvolí na ustavující schůzi předsedu. Pokud Sněmovna zvoleného předsedu nepotvrdí, požádá výbor, aby v určené lhůtě zvolil nového předsedu. Nezvolí-li výbor nového předsedu v určené lhůtě, nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zvolí předsedu výboru Sněmovna.
(3) Sněmovna může požádat výbor, aby do určené lhůty zvolil nového předsedu. Pokud tak výbor v určené lhůtě neučiní, nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, požádá Sněmovna výbor podruhé, aby jí předložil návrh na potvrzení nového předsedy. Pokud tak ani podruhé výbor v určené lhůtě neučiní nebo Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zvolí nového předsedu výboru Sněmovna.
(4) Výbor může na písemný návrh dvou pětin svých členů zvolit nového předsedu. Volbu nelze uskutečnit dříve, než po uplynutí sedmi dnů po podání návrhu. Pokud Sněmovna nového předsedu nepotvrdí, zůstává ve funkci původní předseda.

(5) Předseda výboru se ujímá své funkce po potvrzení volby Sněmovnou nebo po zvolení Sněmovnou. Potvrzením nebo zvolením nového předsedy Sněmovnou zaniká výkon funkce předcházejícího předsedy.
(6) Výbor zvolí místopředsedy a ověřovatele výboru.

§ 36

(1) Schůze výboru svolává a řídí jeho předseda nebo jím pověřený místopředseda. Je-li předseda výboru nepřítomen, svolává a řídí schůze výboru některý z místopředsedů. Jsou-li předseda i místopředsedové nepřítomni, svolá a řídí schůzi výboru jeho člen, jehož tím výbor nebo předseda pověří.
(2) Předseda je povinen svolat schůzi výboru, stanoví-li to Sněmovna nebo požádá-li o to předseda Sněmovny anebo alespoň dvě pětiny všech členů výboru. V takovém případě svolá schůzi výboru ve lhůtě stanovené Sněmovnou nebo do 15 dnů od žádosti předsedy Sněmovny anebo poslanců. V ostatních případech svolává schůze výboru na dny, které jsou určeny jako jednací dny výborů, pokud se výbor nadpoloviční většinou všech svých členů neusnese jinak.
(3) Předseda výboru navrhuje pořad jednání výboru a dobu a způsob projednávání jeho jednotlivých bodů. Člen výboru může navrhnout doplnění nebo změnu pořadu jednání. Výbor rozhodne, na který jednací den a hodinu schůze výboru se vždy zařadí bod "Návrh termínu a pořadu příští schůze výboru".
(4) Po schválení návrhu pořadu jednání výboru je pro přijetí návrhu na doplnění pořadu jednání a na změnu doby stanovené pro projednávání jeho jednotlivých bodů třeba, aby s ním vyslovily souhlas alespoň tři pětiny všech členů výboru. Pro přijetí návrhu na vypuštění schváleného bodu pořadu nebo jeho části stačí souhlas nadpoloviční většiny přítomných členů výboru.

§ 37

Schůze výborů jsou veřejné, nestanoví-li tento zákon jinak nebo neusnese-li se výbor, že schůze nebo její část je neveřejná. Řízení v disciplinárních věcech je vždy neveřejné. Schůze výboru nebo její části, která byla prohlášena za neveřejnou, se mohou zúčastnit poslanci, prezident republiky, členové vlády a osoby, které se mohou zúčastnit schůze Sněmovny a jejích orgánů ze zákona; jiné osoby mohou být přítomny jen se souhlasem výboru.

§ 38

(1) Výbor je schopen se usnášet, je-li přítomna alespoň třetina všech jeho členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů výboru, pokud zákon nestanoví jinak.
(2) Poslanci, kteří nejsou členy výboru, mají na schůzi výboru poradní hlas; mohou se k projednávané věci vyjádřit a podávat k ní návrhy, nemohou však hlasovat.

§ 39

(1) Schůze výboru se účastní poslanci, kteří jsou členy výboru. Mohou se jí zúčastnit prezident republiky, členové vlády a osoby, které mají oprávnění zúčastnit se schůzí Sněmovny a jejích orgánů ze zákona; může jí být přítomen vedoucí Kanceláře a jím určení zaměstnanci Kanceláře sněmovny.
(2) Člen vlády a vedoucí jiného ústředního správního úřadu je povinen dostavit se osobně na schůzi výboru, jestliže o to výbor požádá, a podat požadované informace a vysvětlení, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.**4)**
(3) Člen vlády se může dát na schůzi výboru zastoupit jiným členem vlády nebo svým náměstkem, pokud výbor netrvá na jeho osobní účasti.
(4) Člen vlády, popřípadě ten, kdo ho zastupuje, a vedoucí ústředního správního úřadu si mohou na schůzi výboru přibrat odborníky.
(5) Předsedající může na schůzi výboru udělit se souhlasem výboru slovo i jiným osobám.

§ 40

(1) Pro projednání věci ve výboru určí předseda z členů výboru zpravodaje, který podá o této věci výboru zprávu.
(2) Menšina výboru, kterou tvoří alespoň jedna pětina všech členů výboru, může určit pro jednání výboru svého zpravodaje, který podá výboru oponentní zprávu menšiny výboru (dále jen "oponentní zpráva"); takovou zprávu může menšina výboru předložit Sněmovně.

§ 41

(1) Výbor přijímá o výsledcích svých jednání usnesení. Určený zpravodaj nebo zpravodajové se na vypracování usnesení podílejí. Usnesení podepisuje předseda, určený zpravodaj výboru a ověřovatel výboru.

(2) Výbor, pokud nepostupuje podle § 109a odst. 3, předloží usnesení podle povahy věci Sněmovně nebo je může zaslat příslušnému členu vlády anebo vedoucímu jiného ústředního správního úřadu. Člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu, jemuž bylo usnesení výboru podle předchozí věty zasláno, je povinen do 30 dnů, pokud výbor nestanovil delší lhůtu, sdělit výboru informace a vysvětlení, která jsou usnesením žádána, pokud jejich poskytnutí nebrání zákony upravující mlčenlivost anebo zákaz jejich zveřejnění.**4)**
(3) Pokud výbor po projednání věci nepřijme usnesení podle odstavce 1, vyhotoví předseda výboru záznam o jednání výboru, ve kterém informuje o projednání věci výborem. Záznam podepisuje předseda, určený zpravodaj výboru a ověřovatel výboru.

§ 42

(1) Výbory mohou konat společné schůze, určovat společného zpravodaje a přijímat společná usnesení. Hlasují však vždy odděleně.
(2) Nedohodnou-li se výbory na společném usnesení, přijme každý výbor usnesení vlastní.

§ 43

(1) O schůzi výboru se pořizuje zápis, v němž se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány a kdo je podal, kteří řečníci vystoupili v rozpravě, jmenovitý seznam poslanců hlasujících o závěrečném usnesení k jednotlivému bodu pořadu, s uvedením, jak každý poslanec hlasoval, a informace o výsledku hlasování. Jedná-li se o jiné hlasování než o závěrečném usnesení, uvede se v zápisu, jak každý poslanec hlasoval, požádá-li o to nejpozději před zahájením příslušného hlasování kterýkoli z členů výboru. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných pozměňovacích návrhů, přijatých usnesení, popřípadě záznamů o jednání výboru, prohlášení a jiných dokumentů, které byly předmětem jednání.
(2) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda výboru nejpozději do 14 dnů od skončení schůze. Námitky proti takto schválenému zápisu lze uplatnit na nejbližší schůzi výboru, který o nich rozhodne. Pokud se schůze výboru konala veřejně, zápis se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Schválený zápis spolu s usnesením o námitkách podaných proti němu se odevzdá k uložení společně s přílohami nejpozději do dvou měsíců od skončení schůze. Jde-li o společnou schůzi několika výborů, podepisují zápis předsedové a ověřovatelé zúčastněných výborů.
(3) Ze schůze výboru se pořizuje zvukový záznam, který se uchová po dobu šesti měsíců. Výbor se může usnést na delší době jeho uchování. Ve zvláštních případech se výbor může usnést, že se zvukový záznam nepořizuje. Zdůvodnění tohoto usnesení musí být součástí zápisu o schůzi výboru.
(4) Usnese-li se na tom výbor, pořizuje se ze schůze výboru těsnopisecký záznam a jeho přepis.

§ 44

(1) Každý výbor může zřídit pro řešení určité otázky nebo souboru otázek podvýbor. Členem podvýboru může být jen poslanec.
(2) Podvýbor předkládá výsledky svých jednání výboru, který jej zřídil.
(3) Pro činnost a jednání podvýboru platí přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výboru. Jednání podvýboru je neveřejné, pokud se podvýbor neusnese jinak.

§ 45

Mandátový a imunitní výbor

(1) Mandátový a imunitní výbor zejména
a) zkoumá, zda jednotliví poslanci a náhradníci za poslance byli platně zvoleni, a svá zjištění předkládá podle povahy věci Sněmovně nebo předsedovi Sněmovny,
b) zkoumá, zda mandát poslance nezanikl, a v pochybnostech o zániku mandátu poslance pro ztrátu volitelnosti nebo pro neslučitelnost funkce s výkonem funkce poslance předkládá svá zjištění s návrhem předsedovi Sněmovny,
c) zjišťuje, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání poslance, provede urychleně nutná šetření a umožní poslanci, aby se osobně jednání zúčastnil a k věci vyjádřil; zprávu o výsledku svých zjištění s návrhem na rozhodnutí předkládá Sněmovně,
d) vede disciplinární řízení proti poslanci a rozhoduje v něm.
(2) Jednání mandátového a imunitního výboru je vždy neveřejné. Mohou se jej zúčastnit jen jeho členové a další osoby, u kterých to stanoví Ústava. Jiné osoby se mohou zúčastnit jednání mandátového a imunitního výboru jen s jeho souhlasem.

§ 46

Organizační výbor

(1) Organizační výbor tvoří jeho předseda, kterým je předseda Sněmovny, místopředsedové výboru, kterými jsou místopředsedové Sněmovny a další členové výboru navržení poslaneckými kluby a ustavení podle zásady poměrného zastoupení.
(2) Organizační výbor může zvolit ze svých členů další dva místopředsedy výboru.
(3) Jednání organizačního výboru je neveřejné, pokud se výbor neusnese jinak.
(4) Organizační výbor organizuje a koordinuje práci orgánů Sněmovny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a usneseními Sněmovny. Při plnění těchto úkolů mu přísluší zejména
a) připravovat schůze Sněmovny, společné schůze Sněmovny a Senátu a navrhovat předsedovi Sněmovny jejich termín a pořad,
b) stanovit usnesením dobu vyhrazenou pro pravidelné jednání orgánů Sněmovny,
c) doporučovat předsedovi Sněmovny zařazení návrhů zákonů, mezinárodních smluv vyžadujících souhlas Parlamentu, zákonných opatření Senátu, popřípadě jiných návrhů do návrhu pořadu schůze Sněmovny a navrhovat, kterému výboru, popřípadě výborům mají být přikázány,
d) doporučovat předsedovi Sněmovny, aby Sněmovně předložil návrh usnesení o povinnosti člena vlády dostavit se osobně na schůzi Sněmovny,
e) schvalovat plán zahraničních styků delegací Sněmovny, jejích orgánů a poslanců,
f) rozhodovat o přijímání zahraničních návštěv a vysílání delegací Sněmovny, jejích orgánů a poslanců, a to i mimo schválený plán zahraničních styků,
g) žádat poslanecké kluby o předložení dokladů k čerpání příspěvků poskytnutých z rozpočtu Sněmovny na úhradu jejich nákladů,
h) přikazovat výborům k projednání zprávy, informace nebo jiné obdobné podklady.

§ 46a

Výbor pro mediální záležitosti

(1) Pro účely volby členů Rady České televize a členů Rady Českého rozhlasu (dále jen "Rada") zřizuje Poslanecká sněmovna výbor pro mediální záležitosti, jehož členy volí z poslanců podle zásady poměrného zastoupení.
(2) Je-li počet kandidátů navržených oprávněnými právnickými osobami vyšší než je trojnásobek počtu členů Rady, kteří mají být zvoleni, výbor pro mediální záležitosti posoudí podané návrhy a z navržených kandidátů splňujících předpoklady podle tohoto zákona vybere pro volbu Poslaneckou sněmovnou kandidáty v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů Rady, kteří mají být zvoleni. Jestliže není počet kandidátů navržených oprávněnými právnickými osobami vyšší než trojnásobek členů Rady, kteří mají být zvoleni, výbor pro mediální záležitosti předloží Poslanecké sněmovně k volbě všechny navržené kandidáty splňující předpoklady podle tohoto zákona.
(3) Podrobnosti postupu upraví Poslanecká sněmovna svým usnesením, kterým také určí, v jakém rozsahu se pro postup podle odstavců 1 a 2 použije volební řád (příloha č. 2).

§ 47

Komise Sněmovny

(1) Sněmovna může ze svých poslanců a dalších osob, které nejsou poslanci, zřizovat stálé nebo dočasné komise a stanovit jim v rámci své působnosti úkoly. Předsedou komise je vždy poslanec, kterého volí Sněmovna. Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem komise.
(2) Schůze komise svolává a řídí její předseda nebo jím pověřený místopředseda. Není-li předseda komise, svolává a řídí schůze komise některý z místopředsedů. Není-li předseda ani místopředsedové, svolá a řídí schůzi komise její člen, jehož tím komise nebo její předseda pověří. Není-li takový člen, svolá a řídí schůzi komise její nejstarší člen, který byl poslancem v minulém volebním období. Není-li takový člen, svolá a řídí schůzi komise její nejstarší člen.
(3) Pro činnost a jednání komisí se užije přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výborů.

Vyšetřovací komise

§ 48

(1) Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců může Sněmovna zřídit pro vyšetření věci veřejného zájmu vyšetřovací komisi. Předsedu a členy vyšetřovací komise, kterými mohou být jen poslanci, volí Sněmovna. Poslanec, který je členem vlády, nemůže být členem vyšetřovací komise.

(2) Usnesení Sněmovny, kterým se zřizuje vyšetřovací komise, obsahuje přesné určení věci, která má být vyšetřena, a lhůtu, ve které vyšetřovací komise předloží svá zjištění s návrhem Sněmovně. O návrhu rozhodne Sněmovna usnesením.
(3) Jednací řád vyšetřovací komise je přílohou č. 1 tohoto zákona.
(4) K objasnění důležitých skutečností může vyšetřovací komise opatřovat potřebné podklady, vyžadovat nezbytná vysvětlení a vyslýchat svědky a podle povahy věci přibrat znalce a tlumočníka. Podrobnosti o povinnosti svědčit, vydat věc, o předvolání a předvedení, zákazu výslechu, práva odepřít výpověď, o nároku na svědečné, jakož i o přibrání znalce nebo tlumočníka a o jejich právech a povinnostech stanoví jednací řád vyšetřovací komise.
(5) Vyšetřovací komise může pro provedení jednotlivých úkonů uvedených v odstavci 4 a pro dokumentaci své činnosti přibrat potřebný počet odborných pracovníků, zejména vyšetřovatelů a administrativně technických pracovníků, kteří svou činnost vykonávají na základě pověření vyšetřovací komise a jsou vázáni jen jejími pokyny.
(6) Jednání vyšetřovací komise je zpravidla veřejné. Na návrh člena vyšetřovací komise se může vyšetřovací komise usnést, že jednání vyšetřovací komise nebo jeho část jsou neveřejné. Učiní tak vždy, jsou-li předmětem jednání vyšetřovací komise utajované skutečnosti související s obranou nebo bezpečností státu nebo jiné závažné utajované skutečnosti.
(7) Jednání vyšetřovací komise nebo jeho části, které byly prohlášeny za neveřejné, se mohou kromě členů vyšetřovací komise zúčastnit jiné osoby, dala-li s jejich účastí vyšetřovací komise souhlas nebo stanoví-li tak zákon.
(8) Členové vyšetřovací komise a další osoby, které se zúčastní nebo jsou přítomny jednání vyšetřovací komise nebo jeho části, které byly prohlášeny za neveřejné, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při jednání dozvědí; zbaveni této povinnosti mohou být jen usnesením Sněmovny.
(9) Nasvědčují-li skutečnosti zjištěné vyšetřovací komisí, že byl spáchán trestný čin, může vyšetřovací komise oznámit takovou skutečnost orgánům činným v trestním řízení.
(10) Pro činnost a jednání vyšetřovací komise se užije přiměřeně ustanovení o činnosti a jednání výboru, pokud jednací řád vyšetřovací komise nestanoví jinak.

§ 49

Náhradu nutných nákladů spojených s účastí na jednání vyšetřovací komise a náhradu ušlého výdělku osobám přizvaným k jejímu jednání určí předseda vyšetřovací komise. Nárok na náhradu zaniká, neuplatní-li ho oprávněná osoba u komise do tří dnů po její účasti na jednání komise nebo poté, co jí bylo sděleno, že k jednání nedojde; na to musí být oprávněná osoba upozorněna.

ČÁST SEDMÁ

PŘEDMĚT JEDNÁNÍ A SCHŮZE SNĚMOVNY

§ 50

Působnost Sněmovny

(1) Do působnosti Sněmovny patří zejména
a) projednávat návrhy zákonů a vyslovovat s nimi souhlas,
b) schvalovat společně se Senátem volební zákon, zákon o zásadách jednání a styku obou komor Parlamentu mezi sebou, jakož i navenek a zákon o jednacím řádu Senátu,
c) usnášet se o zákonu o státním rozpočtu,
d) usnášet se o návrhu státního závěrečného účtu,
e) schvalovat zákonná opatření Senátu,
f) projednávat mezinárodní smlouvy vyžadující souhlas Parlamentu a vyslovovat s nimi souhlas,
g) usnášet se společně se Senátem na vyhlášení válečného stavu,
h) vyslovovat společně se Senátem souhlas s pobytem cizích vojsk na území České republiky,
i) vyslovovat společně se Senátem souhlas s vysláním ozbrojených sil mimo území České republiky,
j) usnášet se společně se Senátem, že prezident republiky nemůže ze závažných důvodů vykonávat svůj úřad,
k) kontrolovat činnost vlády, jednat o důvěře vládě a usnášet se na vyslovení nedůvěry vládě,
l) projednávat odpovědi vlády a jejích členů na písemné interpelace poslanců zařazené na pořad schůze Sněmovny,
m) navrhovat prezidentu republiky jmenování a odvolání prezidenta a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,

n) volit a odvolávat členy Nejvyššího kontrolního úřadu,
o) volit a odvolávat předsedu a místopředsedy Sněmovny a stanovit počet místopředsedů,
p) zřizovat výbory a stanovit počet jejich členů,
q) zřizovat komise a stanovit počet jejich členů,
r) zřizovat vyšetřovací komise a stanovit počet jejich členů,
s) potvrzovat předsedy výborů v jejich funkci po zvolení výborem,
t) v případě nezvolení předsedy výboru výborem volit předsedu výboru a navrhovat výboru volbu nového předsedy,
u) vyslovovat souhlas s trestním stíháním poslance,
v) rozhodovat o odvolání poslance proti rozhodnutí v disciplinárním řízení (§ 16) a o odvolání poslance proti rozhodnutí předsedy Sněmovny o uložení pořádkového opatření (§ 19 odst. 2),
x) schvalovat pravidla hospodaření poslaneckých klubů s příspěvkem podle § 78 odst. 2 a 4,
y) usnášet se o vyjádřeních k návrhům aktů a dokumentů Evropské unie.
(2) Sněmovna vykonává i další působnost, stanoví-li tak zákon.

§ 51

Svolávání schůzí Sněmovny

(1) Schůze Sněmovny se konají v době zasedání Sněmovny.
(2) Schůze Sněmovny svolává její předseda, stanoví-li tak zákon, nebo na základě usnesení Sněmovny.
(3) Není-li v usnesení řečeno, kdy se má schůze konat, svolá předseda Sněmovny schůzi nejpozději do 30 dnů od přijetí usnesení.
(4) Požádá-li o svolání schůze Sněmovny alespoň jedna pětina všech poslanců, svolá předseda schůzi nejpozději do deseti dnů od doručení žádosti; žádost musí být podána písemně a musí obsahovat návrh pořadu jednání.
(5) V době přerušení zasedání může předseda Sněmovny svolat Sněmovnu ke schůzi před stanoveným termínem, čímž je zasedání obnoveno. Učiní tak vždy, požádá-li jej o to prezident republiky, vláda nebo nejméně jedna pětina všech poslanců, a to nejpozději do deseti dnů od doručení žádosti. Žádost musí být podána písemně a musí obsahovat návrh pořadu jednání.
(6) O svolání schůze Sněmovny musí být poslanci vyrozuměni nejméně pět dnů předem. Nebyla-li tato lhůta dodržena, může poslanec navrhnout odročení jednání; o takovém návrhu rozhodne Sněmovna hlasováním bez rozpravy.

Jednání na schůzích Sněmovny

§ 52

(1) Poslanci je v jednacím sále trvale vyhrazeno poslanecké křeslo. Zasedací pořádek poslanců vychází z jejich příslušnosti k poslaneckému klubu a podléhá schválení Sněmovny.
(2) Schůze Sněmovny se účastní poslanci. Mohou se jí zúčastnit prezident republiky, členové vlády a osoby, které mají oprávnění zúčastnit se schůze Sněmovny a jejích orgánů ze zákona; může jí být přítomen vedoucí Kanceláře a jím určení zaměstnanci Kanceláře sněmovny.
(3) Schůze Sněmovny se mohou zúčastnit i další osoby, projeví-li s tím Sněmovna souhlas; předsedající jim může udělit slovo.
(4) Kromě osob uvedených v odstavcích 2 a 3 mají do jednacího sálu přístup pouze ti, kdo k tomu mají výslovné svolení předsedy Sněmovny.
(5) Přítomnost dalších osob je přípustná jen do naplnění počtu míst v prostorách vyhrazených pro hosty, veřejnost a zástupce sdělovacích prostředků.

§ 53

(1) Sněmovna zahajuje své denní jednání nejdříve v 9 hodin a končí nejpozději ve 21 hodin. Hlasování o návrzích zákonů, o pozměňovacích návrzích k nim a o mezinárodních smlouvách vyžadujících souhlas Parlamentu a o změně této doby pro hlasování, lze zahájit nejpozději do 19 hodin. Na návrh nejméně jedné pětiny všech poslanců, případně dvou poslaneckých klubů se může Sněmovna usnést jinak.
(2) Před koncem každého jednacího dne ohlásí předsedající den, hodinu a pořad příštího jednání.
(3) Schůze Sněmovny se nekonají v pondělí, v sobotu a v neděli, pokud se Sněmovna neunese jinak.

§ 54

(1) Schůzi Sněmovny zahájí předsedající ve stanovenou dobu, bez ohledu na počet přítomných poslanců.

(2) Schůzi Sněmovny řídí její předseda nebo místopředsedové v dohodnutém pořadí.
(3) Sněmovna určí z řad ověřovatelů pro každou schůzi zpravidla dva ověřovatele.
(4) Sněmovna stanoví na návrh svého předsedy pořad schůze, popřípadě způsob projednávání jednotlivých bodů pořadu. Je-li jedním z jednacích dnů schůze Sněmovny čtvrtek, zařadí se na tento den bod odpovědi na písemné interpelace. Je-li jedním z jednacích dnů schůze Sněmovny čtvrtek, zařadí se na tento den bod "Ústní interpelace". Nejedná-li Sněmovna ve čtvrtek, ústní interpelace a bod odpovědi na písemné interpelace se do pořadu schůze nezařadí. Jsou-li jednacími dny schůze Sněmovny středa a pátek, zařadí se na tyto dny třetí čtení návrhů zákonů. Lhůta stanovená v § 95 odst. 1 musí být zachována. O zařazení třetího čtení na jiné jednací dny rozhodne Sněmovna. O návrhu na zařazení třetího čtení na jiné jednací dny nemůže Sněmovna hlasovat, vznesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby.
(5) Výbor, poslanecký klub nebo poslanec mohou navrhnout změnu nebo doplnění pořadu. O pořadu, popřípadě návrhu na jeho změnu nebo doplnění rozhodne Sněmovna hlasováním bez rozpravy.
(6) V průběhu schůze může Sněmovna hlasováním bez rozpravy přesunout bod schváleného pořadu, schválený pořad změnit nebo doplnit. Přednesení návrhu nesmí překročit pět minut; toto omezení se nevztahuje na poslance uvedené v § 67. Pro odnětí slova platí obdobně ustanovení o faktické poznámce (§ 60). Schválený pořad lze během schůze Sněmovny rozšiřovat jen výjimečně. Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, vznesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců.
(7) Byla-li schůze svolána podle § 51 odst. 4 nebo 5, rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Ustanovení odstavce 4 věty druhá a třetí o zařazení písemných a ústních interpelací a odstavců 5 a 6 o změně pořadu se v těchto případech nepoužijí. V těchto případech se rovněž nepoužijí ustanovení § 97 odst. 3 věta první o předložení návrhu zákona zamítnutého Senátem, § 97 odst. 4 věta první o předložení návrhu zákona vráceného Senátem s pozměňovacími návrhy a § 98 odst. 2 věta druhá o předložení zákona vráceného prezidentem republiky.
(8) Sněmovna může v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy sloučit rozpravu ke dvěma nebo více bodům pořadu. Může též přerušit projednávání bodu pořadu a další jednání o něm odročit.
(9) Předseda poslaneckého klubu a předsedající mohou navrhnout přerušení schůze Sněmovny. O takovém návrhu rozhodne Sněmovna bez rozpravy.

§ 55

Usnese-li se na tom Sněmovna, je člen vlády povinen dostavit se osobně na schůzi Sněmovny.

§ 56

(1) Schůze Sněmovny je zpravidla veřejná. Na návrh vlády nebo poslance se může Sněmovna usnést, že schůze nebo její část je neveřejná, zejména jsou-li na pořad schůze zařazeny utajované otázky související s obranou nebo bezpečností státu nebo jiné závažné utajované skutečnosti. Projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu, návrhu státního závěrečného účtu, návrhů daňových zákonů a návrhů zákonů o poplatcích je vždy veřejné.
(2) Schůze Sněmovny nebo její části, která byla prohlášena za neveřejnou, se mohou kromě poslanců zúčastnit prezident republiky a členové vlády; jiné osoby se mohou takové schůze zúčastnit nebo být přítomny v jednacím sále anebo na místech vyhrazených pro hosty, veřejnost a zástupce sdělovacích prostředků jen se souhlasem Sněmovny. O účasti a přítomnosti jiných osob na schůzi rozhodne Sněmovna hlasováním bez rozpravy.

§ 57

(1) Projednávání bodu pořadu, k němuž má sloužit jako podklad sněmovní tisk, se zahájí, byl-li všem poslancům takový podklad včas doručen. Sněmovní tisk, nejde-li o návrh zákona, se poslanci doručí nejméně 24 hodin před jeho projednáváním. Nebyla-li tato lhůta dodržena, může poslanec navrhnout odročení jednání o takovém bodu pořadu. O návrhu na odročení jednání rozhodne Sněmovna hlasováním bez rozpravy.
(2) Bod jednání zařazený na pořad schůze Sněmovny uvede zpravidla navrhovatel. Za Senát, vládu a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen jejich členové, kteří byli takovým jednáním zvlášť pověřeni. Jde-li o návrh skupiny poslanců odůvodní ho poslanec, který je jejím členem a kterého tím tato skupina pověří.
(3) Po navrhovateli vystoupí zpravodaj, který informuje o obsahu projednávané věci a výsledcích jednání výboru. Jde-li o věc, kterou výbor neprojednával, nebo nebyl-li zpravodaj výborem určen, určí zpravodaje Sněmovna. Poslanec, jehož se návrh týká, musí s takovým návrhem vyslovit souhlas.

Projednalo-li věc více výborů, vystoupí zpravodajové zúčastněných výborů, pokud se výbory nedohodly na společném zpravodaji.

§ 58

(1) Po vystoupení zpravodaje zahájí předsedající rozpravu. Nejprve se koná rozprava všeobecná a poté rozprava podrobná. Během všeobecné rozpravy lze podat návrh na odročení, zamítnutí a odkázání jinému orgánu Sněmovny. Během podrobné rozpravy lze předkládat návrhy na odročení, zamítnutí, odkázání jinému orgánu Sněmovny, návrhy pozměňovací a návrhy eventuální, dodatečné a podmíněné (§ 63 odst. 1).

(2) Poslanci se hlásí do rozpravy písemně, a to buď před zahájením schůze u předsedy Sněmovny nebo v průběhu schůze u předsedajícího až do ukončení rozpravy. Poslanci se mohou do rozpravy přihlásit i zdvižením ruky. Písemné přihlášky mají přednost.

(3) Při zahájení rozpravy oznámí předsedající přihlášené řečníky. Slovo uděluje v pořadí, ve kterém se o ně písemně přihlásili, a poté ostatním přihlášeným. Zpravodaji udělí slovo během rozpravy, kdykoli o to požádá. Řečníkovi, pověřenému přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu, se udělí slovo kdykoli až do ukončení rozpravy. Při udělování slova upozorní předsedající dalšího řečníka na to, že jeho vystoupení bude následovat. Slova se smí ujmout jen ten, komu je předsedající udělí.

(4) Kdo není přítomen v jednacím sále v okamžiku, kdy je mu uděleno slovo, ztrácí pořadí. Není-li přítomen ani bezprostředně před ukončením rozpravy, jeho přihláška propadá.

(5) Chce-li se rozpravy zúčastnit předsedající, předá řízení schůze.

§ 59

(1) Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, která nesmí být kratší než deset minut. Omezení řečnické doby se nevztahuje na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

(2) Sněmovna se může bez rozpravy usnést, že k téže věci může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát.

(3) Poslanec se v rozpravě neobrací přímo na jiné poslance a případné dotazy na ně klade prostřednictvím předsedajícího.

(4) Poslanec má mluvit k projednávané věci. Odchyluje-li se od ní nebo překročí stanovenou řečnickou lhůtu, může na to předsedající poslance upozornit a volat jej k věci. Vybočuje-li poslanec svým projevem z mezí slušnosti, může jej předsedající volat k pořádku. Nevedlo-li dvojí upozornění k nápravě, může mu slovo odejmout. O námitkách poslance proti rozhodnutí o odnětí slova rozhodne Sněmovna bez rozpravy.

§ 60

(1) Poslanec se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy. Za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu pořadu. Nelze v ní však uplatňovat věcná stanoviska k projednávané otázce. Poslanec, který se přihlásil k faktické poznámce, dostane slovo přednostně, avšak bez přerušení toho, kdo právě mluví.

(2) Přednesení faktické poznámky ani případná odpověď na faktickou poznámku jiného poslance nesmí překročit dvě minuty.

(3) Nejde-li o faktickou poznámku nebo odpověď na takovou poznámku anebo překročí-li poslanec dobu k jejich přednesení, může mu předsedající slovo odejmout. Rozhodnutí předsedajícího o odnětí slova podle předchozí věty je konečné.

§ 61

Řečník nesmí být nikým přerušován, s výjimkou oprávnění předsedajícího podle § 59 odst. 4 a § 60 odst. 3.

§ 62

Opustí-li předsedající předsednický stůl, je schůze přerušena.

§ 63

(1) Poslanec může v rozpravě podávat k projednávané věci návrhy. Mají se vztahovat k určité věci projednávaného bodu a má z nich být zřejmé, na čem se má Sněmovna usnést. Předsedající může požádat poslance, aby svůj návrh zpřesnil nebo jej předložil písemně. Návrhy jsou:

1. Návrh na odročení

a) návrhem na odročení navrhuje poslanec, aby projednávaný návrh nebyl rozhodnut ihned, ale aby se o něm jednalo buď v době pozdější, vyjádřené určitým časovým údajem, nebo podmínkou, která musí být nejprve splněna, anebo aby jednání bylo odročeno na dobu neurčitou,

b) k tomuto návrhu lze podávat pozměňovací návrhy ke lhůtě jeho odročení nebo podmínce, která má být splněna před projednáváním návrhu,
c) návrh lze revokovat, pokud byl přijat. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh hlasoval.
2. Návrh na zamítnutí
a) přijetí návrhu na zamítnutí má za následek, že projednávaný návrh již nebude předmětem rozpravy ani hlasování,
b) k tomuto návrhu nelze podávat pozměňovací návrhy,
c) přijatý návrh nelze revokovat.
3. Návrh na odkázání jinému orgánu Sněmovny
a) tímto návrhem je projednávaný návrh předán k posouzení některému orgánu Sněmovny. Součástí návrhu je lhůta, do které určený orgán odkázaný návrh projedná,
b) k tomuto návrhu lze podávat pozměňovací návrhy, a to k orgánu, jemuž má být návrh odkázán, a ke lhůtě stanovené k projednání,
c) přijatý návrh nelze revokovat. Lze však navrhnout, aby byl návrh vrácen zpět Sněmovně, nedodržel-li určený orgán lhůtu stanovenou pro předložení stanoviska.
4. Návrh pozměňovací
a) pozměňovacím návrhem se vypouštějí, rozšiřují nebo mění některé části původního návrhu,
b) k pozměňovacímu návrhu lze podávat další pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrhy k dalším pozměňovacím návrhům nejsou přípustné,
c) přijatý návrh lze revokovat, pokud byl přijat. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh hlasoval.
5. Návrh eventuální, dodatečný, podmíněný
a) pokud se v rozpravě ukáže, že rozhodnutí projednávané věci vyžaduje rozhodnutí i v jiné otázce, je možné předložit návrh eventuální. Dodatečným návrhem se rozšiřuje nebo doplňuje původní návrh, pokud tak nelze učinit návrhem pozměňovacím. Schválením podmíněného návrhu se podmiňuje platnost usnesení splněním nebo nesplněním určité podmínky. Podmíněný návrh nelze přijmout při schvalování návrhů zákonů,
b) navrhovatel uvede, o jaký druh návrhu jde, a jen předsedající schůze může označení návrhu zpochybnit; v pochybnostech rozhodne Sněmovna hlasováním,
c) k návrhům uvedeným v písmenu a) lze podávat pozměňovací návrhy,
d) přijatý návrh lze revokovat, pokud byl přijat. Návrh na revokaci může podat jen ten, kdo pro návrh hlasoval.
(2) Jestliže je v rozpravě přednesen návrh, může poslanec nebo navrhovatel navrhnout přerušení projednávané věci až do doby, kdy k přednesenému návrhu zaujme stanovisko výbor určený Sněmovnou nebo poslanecké kluby. Současně může navrhnout, kdy má být projednávání přerušeno. O návrhu na přerušení projednávání rozhodne Sněmovna a současně může určit lhůtu, do kdy jí určený výbor předloží stanovisko k přednesenému návrhu.
(3) Poslanec může podat návrh písemně, pokud v rozpravě odkáže na stejnopis návrhu zveřejněný v elektronické podobě a současně předá návrh v listinné podobě zpravodaji a předsedajícímu.

§ 64

Navrhovatel může vzít svůj návrh zpět do ukončení rozpravy. Pro zpětvzetí návrhu zákona platí ustanovení § 86 odst. 3.

§ 65

(1) Poslanci mají právo mluvit a předkládat návrhy ve svém mateřském jazyce. Nemluví-li poslanec česky, tlumočí se jeho projev do českého jazyka, pokud o to alespoň jeden poslanec požádá. Písemné návrhy předložené v jiném než českém jazyce se přeloží do českého jazyka.
(2) Nemluví-li jiný řečník česky, postupuje se podle předchozího odstavce obdobně.

§ 66

(1) Předsedající rozpravu ukončí, nejsou-li do rozpravy přihlášeni další řečníci.
(2) Po ukončení rozpravy udělí předsedající závěrečné slovo navrhovateli a zpravodaji. Navrhovatel i zpravodaj se mohou závěrečného slova vzdát.
(3) Sněmovna se může usnést bez rozpravy na opětovném otevření rozpravy, a to do zahájení hlasování o závěrečném usnesení. Rozprava je znovu zahájena též tehdy, ujme-li se slova před hlasováním o závěrečném usnesení člen vlády. Pro ukončení nově zahájené rozpravy platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

§ 67
Kdykoli o to požádají, udělí se slovo
a) prezidentu republiky,
b) členovi vlády,
c) předsedovi a místopředsedům Sněmovny,
d) předsedovi poslaneckého klubu,
e) poslanci, který je předsedou politické strany nebo politického hnutí, k nimž příslušejí poslanci, kteří jsou členy poslaneckého klubu ustaveného na začátku volebního období (§ 77 odst. 1 a 5).

§ 68
Zápisy o schůzích Sněmovny
(1) O schůzi Sněmovny se pořizuje zápis, v němž se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány, kteří řečníci vystoupili v rozpravě, počet přítomných poslanců a přehled výsledků hlasování. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných návrhů, přijatých usnesení, prohlášení a jiných dokumentů, které byly předmětem jednání. Bylo-li hlasování veřejné a byla vyhotovena informace o výsledku hlasování (§ 76 odst. 2), připojí se taková informace k zápisu.
(2) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda Sněmovny nejpozději do 15 dnů od skončení schůze. Schválený zápis je autentickým záznamem o schůzi a odevzdá se k uložení společně s přílohami nejpozději do dvou měsíců od skončení schůze.
(3) O schůzi Sněmovny se pořizuje Těsnopisecká zpráva podávající přesný průběh jednání. Každý řečník může nejpozději do deseti pracovních dnů od skončení schůze ověřit správnost záznamu své řeči. Přitom navrhne opravu gramatických chyb a nedostatků, které vznikly při pořizování záznamu. Nesmí však měnit jazyk, obsah a smysl svého vystoupení. Pokud řečník neověří přepis těsnopiseckého záznamu ve stanovené lhůtě, považuje se záznam za ověřený. O návrzích oprav rozhodují ověřovatelé. Případný spor rozhodne s konečnou platností předseda Sněmovny.
(4) Ze schůze Sněmovny se pořizuje též zvukový záznam, který se uchová nejméně po dobu šesti měsíců.
(5) O neveřejných jednáních se pořizuje Těsnopisecká zpráva jen tehdy, jestliže se na tom Sněmovna usnese; v takovém případě Sněmovna též rozhodne, zda má být Těsnopisecká zpráva zveřejněna, a stanoví rozsah a způsob zveřejnění.

ČÁST OSMÁ
HLASOVÁNÍ VE SNĚMOVNĚ A JEJÍCH ORGÁNECH
Hlasování na schůzích Sněmovny
§ 69
(1) Poslanci se přidělí identifikační karta, která mu umožňuje hlasovat hlasovacím zařízením. Poslanci může být prostřednictvím předsedajícího vydána náhradní identifikační karta. Předsedající zároveň tuto skutečnost oznámí Sněmovně.
(2) Poslanec se po vstupu do jednacího sálu přihlásí prostřednictvím hlasovacího zařízení. Při odchodu z jednacího sálu se odhlásí.
(3) Pro hlasování hlasovacím zařízením se považuje za přítomného poslanec, který je v jednacím sále přítomen a v intervalu stanoveném pro hlasování je prostřednictvím hlasovacího zařízení přihlášen. Má-li předsedající schůze pochybnost o správnosti počtu přihlášených poslanců v jednacím sále nebo navrhne-li to kterýkoli poslanec, může přihlášení zrušit a vyzvat je, aby se přihlásili znovu.
(4) Při hlasování hlasovacími lístky se za přítomné považují poslanci, kteří obdrželi hlasovací lístky.
(5) Sněmovna rozhoduje o každém návrhu hlasováním. Hlasování řídí předsedající schůze. Je povinen upozornit, že bude přikročeno k hlasování.
(6) Předsedající dá hlasovat nejprve pro návrh a poté proti návrhu.

§ 70
(1) Sněmovna je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň jedné třetiny všech poslanců.
(2) K platnému usnesení Sněmovny je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců, nestanoví-li Ústava jinak.
(3) K přijetí ústavního zákona a souhlasu k ratifikaci mezinárodní smlouvy uvedené v čl. 10a odst. 1 Ústavy**8)** je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců.
(4) K přijetí usnesení o vyhlášení stavu ohrožení státu nebo válečného stavu a k přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem

ozbrojených sil jiných států na území České republiky, jakož i k přijetí usnesení o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem**9)**, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců je dále třeba při hlasování Sněmovny o návrhu zákona zamítnutého Senátem,**10)** při hlasování Sněmovny o zákonu vráceném prezidentem republiky**11)** a při hlasování Sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě.**12)**

(5) K vyslovení souhlasu s podáním ústavní žaloby proti prezidentu republiky k Ústavnímu soudu pro velezradu nebo pro hrubé porušení Ústavy nebo jiné součásti ústavního pořádku je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců. Nevysloví-li Sněmovna souhlas do 3 měsíců ode dne, kdy o něj Senát požádal, platí, že souhlas nebyl dán**12a)**.

§ 71

Návrh usnesení Sněmovny upravujícího vnitřní poměry Sněmovny a podrobnější pravidla jednání Sněmovny a jejích orgánů se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před hlasováním o něm.

§ 72

(1) Po ukončení rozpravy oznámí zpravodaj, v jakém pořadí se bude o návrzích hlasovat. Je-li podáno více návrhů, hlasuje se v pořadí, v jakém byly předloženy, a to postupně podle skupin:

1. návrh na odročení,
2. návrh na zamítnutí,
3. návrh na odkázání jinému orgánu Sněmovny,
4. návrh pozměňovací,
5. návrh eventuální, dodatečný, podmíněný.

(2) Je-li podáno více návrhů na úpravu téže věci pouze z hlediska množství, času, osoby nebo místa, zjistí se nejdříve počty poslanců podporujících jednotlivé návrhy a poté se o nich hlasuje v pořadí podle počtu podporujících hlasů.

(3) Vylučuje-li přijatý návrh další návrh, o tomto dalším návrhu se již nehlasuje. Dojde-li ke sporu, rozhodne Sněmovna.

(4) Před hlasováním se zopakuje přesné znění návrhu, pokud nebyl podán písemně. Zpravodaj může upozornit na souvislost s jinými návrhy.

(5) Sněmovna se může usnést, že se budou projednávat jednotlivé části návrhu, o nichž se bude hlasovat odděleně. Po odděleném hlasování o částech návrhu nebo po přijetí a odmítnutí pozměňovacích návrhů se hlasuje na závěr o návrhu jako o celku.

§ 73

Způsoby hlasování

Hlasuje se veřejně nebo tajně. O zákonech lze hlasovat jen veřejně. Způsob hlasování, není-li určen zákonem, navrhne předsedající.

§ 74

Veřejné hlasování

(1) Veřejně se hlasuje hlasovacím zařízením a zdvižením ruky, nestanoví-li zákon jinak nebo neusnese-li se Sněmovna na jiném způsobu veřejného hlasování.

(2) Při hlasování hlasovacím zařízením hlasuje poslanec pro návrh nebo proti návrhu tím, že stiskne tlačítko hlasovacího zařízení kdykoli v intervalu stanoveném pro hlasování a zvedne ruku. Jiné projevy poslance se považují za zdržení se hlasování.

(3) Dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat. Nelze-li poruchu neprodleně odstranit, rozhodne Sněmovna o jiném způsobu hlasování.

(4) Při hlasování podle jmen se čtou poslanci v abecedním pořadí počínaje poslancem, kterého vylosuje předsedající. Vyvolaný poslanec se vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu", a zdržuje-li se hlasování, řekne "zdržuji se". Předsedající každou odpověď opakuje. Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování.

(5) Nepoužije-li se hlasovacího zařízení, hlasuje se zpravidla zdvižením ruky. Výsledky takového hlasování zjišťují skrutátoři, které určí vedoucí Kanceláře. O námitkách proti osobě skrutátora rozhodne Sněmovna bez rozpravy.

§ 75

Tajné hlasování

(1) Tajně se hlasuje hlasovacími lístky. Tajným hlasováním se volí předseda, místopředsedové Sněmovny, předsedové výborů a komisí; v dalších případech se hlasuje tajně, stanoví-li tak zvláštní zákon nebo usnese-li se na tom Sněmovna.
(2) Za počet přítomných poslanců při tajném hlasování se považuje počet vydaných hlasovacích lístků.

§ 76

Výsledky hlasování

(1) Předsedající nebo jiná osoba, stanoví-li tak zákon, vyhlásí vždy výsledek hlasování tak, že uvede pořadové číslo hlasování, sdělí počet přítomných poslanců, počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu a ohlásí, zda byl návrh přijat.
(2) Hlasovací zařízení vytiskne o výsledku hlasování informaci, z níž je patrno, jak který poslanec hlasoval.
(3) Informace o výsledku hlasování se zveřejní v elektronické podobě. To neplatí, jde-li o schůzi neveřejnou nebo její neveřejnou část.
(4) Je-li výsledek veřejného hlasování o procedurálním návrhu zcela zřejmý, není třeba zjišťovat přesné počty hlasů. To neplatí, požaduje-li byť i jen jediný poslanec, aby bylo postupováno podle odstavce 1.
(5) Každý poslanec může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování. O takové námitce rozhodne Sněmovna bez rozpravy.
(6) Vyhoví-li Sněmovna námitce, musí se hlasování opakovat. Pokud se v takovém případě nehlasuje hlasovacím zařízením, požádá předsedající ověřovatele schůze Sněmovny, aby hlasy sečetli a zjistili výsledky hlasování.

ČÁST DEVÁTÁ

POSLANECKÉ KLUBY

§ 77

(1) Poslanci se mohou sdružovat v poslaneckých klubech, a to podle příslušnosti k politickým stranám a politickým hnutím (dále jen "politická strana"), za něž kandidovali ve volbách. Poslanci příslušející k jedné politické straně mohou vytvořit pouze jeden poslanecký klub. Slučování klubů je přípustné.
(2) V průběhu volebního období může být ustaven nový poslanecký klub, složený z poslanců příslušných k jiné politické straně, než za jakou byli zvoleni ve volbách, nebo nový klub poslanců, kteří se v průběhu volebního období stali nezávislými poslanci. K ustavení klubu podle věty první je třeba nejméně deseti poslanců. Na takto ustavený klub se nevztahují ustanovení § 78 odst. 2 a 3. Klesne-li během volebního období počet členů klubu pod tuto hranici, klub se ruší. Poslanci, kteří byli členy zrušeného klubu, se mohou stát členy jiného klubu nebo zůstat bez členství v poslaneckém klubu.
(3) Poslanecký klub ustavený podle odstavce 2 nemá nárok na poměrné nebo paritní zastoupení v orgánech Sněmovny, pokud Sněmovna nerozhodne jinak.
(4) Poslanec může být členem jen jednoho poslaneckého klubu.
(5) K ustavení poslaneckého klubu na začátku nového volebního období jsou oprávněni poslanci zvolení do Sněmovny za samostatně kandidující politickou stranu. K ustavení klubu podle věty první je třeba nejméně tří poslanců.
(6) O ustavení poslaneckého klubu se sepíše zápis, který podepíší všichni ustavující členové klubu.
(7) Poslanecký klub po svém ustavení písemně oznámí sekretariátu předsedy Sněmovny název klubu, jméno a příjmení jeho předsedy, jména a příjmení místopředsedů a pořadí, v němž předsedu klubu ve Sněmovně a jejích orgánech v jeho nepřítomnosti zastupují, a jmenný seznam jeho dalších členů. K oznámení připojí zápis o ustavení klubu. Během volebního období oznámí též jména poslanců, kteří přestali být členy klubu nebo se stali jeho novými členy. Vystoupení z klubu může předsedovi Sněmovny oznámit písemně i poslanec, jehož se vystoupení týká.
(8) Jménem poslaneckého klubu jedná jeho předseda. V případě nepřítomnosti předsedy jedná jménem poslaneckého klubu a vykonává práva předsedy podle tohoto zákona místopředseda.

§ 78

(1) Poslanecké kluby jsou oprávněny používat ke své činnosti místnosti v prostorách Sněmovny včetně potřebných technických prostředků. Podrobnosti může stanovit Sněmovna usnesením.
(2) Na úhradu nákladů se poslaneckým klubům poskytuje příspěvek z rozpočtu Sněmovny, a to v závislosti na počtu poslanců, kteří jsou členy jednotlivých klubů. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů s tímto příspěvkem obsahující jeho výši, podmínky poskytování, pravidla pro jeho čerpání a

způsob vedení evidence, vyúčtování a kontroly navrhne pro každý kalendářní rok organizační výbor a schvaluje Sněmovna.
(3) Poslanecké kluby vedou stanoveným způsobem evidenci o poskytnutých příspěvcích. Usnese-li se na tom organizační výbor, předloží mu poslanecké kluby průběžnou evidenci a vyúčtování.
(4) Schválená výše příspěvku se pro poslanecké kluby nevládních politických stran násobí koeficientem 1,3 a poskytuje se v upravené výši.

ČÁST DESÁTÁ

SPOLEČNÁ SCHŮZE SNĚMOVNY A SENÁTU

§ 79

(1) Předseda Poslanecké sněmovny svolává společnou schůzi komor Parlamentu.
(2) Pro jednání společné schůze komor platí tento zákon.

§ 80zrušeno

§ 81

Předseda Sněmovny svolá po zvolení prezidenta republiky společnou schůzi Sněmovny a Senátu, na níž prezident republiky složí slib do rukou předsedy Senátu.

ČÁST JEDENÁCTÁ

JEDNÁNÍ O DŮVĚŘE VLÁDĚ

Žádost vlády o vyslovení důvěry

§ 82

(1) Po jmenování vlády zařadí předseda Sněmovny na pořad nejbližší schůze Sněmovny žádost vlády o vyslovení důvěry tak, aby mohla být projednána nejpozději do 30 dnů od jmenování vlády.
(2) K žádosti vlády se Sněmovna usnese, zda vyslovuje vládě důvěru.

§ 83

(1) Vláda může předložit Sněmovně žádost o vyslovení důvěry.
(2) Vláda je oprávněna žádat, aby Sněmovna skončila projednávání vládního návrhu zákona do tří měsíců od jeho předložení, pokud s tím spojí žádost o vyslovení důvěry.
(3) Požádá-li vláda o vyslovení důvěry podle odstavce 1, svolá předseda Sněmovnu tak, aby žádost byla projednána do 14 dnů po jejím předložení.

§ 84

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě může podat písemně nejméně 50 poslanců. K projednání takového návrhu svolá předseda neprodleně schůzi Sněmovny.

§ 85

Žádost o vyslovení důvěry a návrh na vyslovení nedůvěry vládě

(1) O žádosti vlády o vyslovení důvěry nebo o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě se neprodleně vyrozumí poslanecké kluby a výbory. Po rozpravě se přistoupí k hlasování podle jmen.
(2) K přijetí usnesení o vyslovení důvěry vládě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.
(3) Odepře-li Sněmovna vyslovit vládě důvěru nebo jí vysloví nedůvěru, oznámí to předseda Sněmovny prezidentu republiky.

ČÁST DVANÁCTÁ

JEDNÁNÍ O NÁVRZÍCH ZÁKONŮ

Podávání návrhů zákonů

§ 86

(1) Návrh zákona může podat poslanec, skupina poslanců, Senát, vláda nebo zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku (dále jen "navrhovatel"). Za Senát, vládu a zastupitelstvo vyššího územního samosprávného celku mohou jednat jen jejich členové, kteří byli takovým jednáním zvlášť pověřeni. Jde-li o návrh skupiny poslanců, odůvodní ho poslanec, který je jejím členem a kterého tím tato skupina pověří.
(2) Návrh zákona musí obsahovat přesné znění toho, na čem se má Sněmovna usnést, a musí obsahovat součásti a přílohy stanovené zákonem o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv**19)**.

(3) Navrhovatel může vzít návrh zákona zpět až do zahájení rozpravy ve třetím čtení návrhu zákona. Poté může vzít takový návrh zpět jen se souhlasem Sněmovny.

§ 87

(1) Návrh zákona se předkládá předsedovi Sněmovny. Ten jej postoupí organizačnímu výboru.
(2) Návrh zákona se doručí všem poslancům. Pokud není navrhovatelem vláda, předseda Sněmovny ji požádá, aby se do 30 dnů od doručení žádosti k návrhu svým stanoviskem vyjádřila.
(3) Vláda zasílá své stanovisko k návrhu zákona předsedovi Sněmovny.

§ 88

(1) Po vyjádření vlády k návrhu zákona, nebo nevyjádří-li se vláda k takovému návrhu do 30 dnů od doručení žádosti, doporučí do 15 dnů organizační výbor předsedovi Sněmovny zařadit předložený návrh zákona se stanoviskem vlády, bylo-li předloženo včas, do návrhu pořadu schůze Sněmovny. Současně navrhne, který výbor má být garanční, popřípadě kterému dalšímu výboru nebo výborům má být návrh přikázán, a určí zpravodaje pro prvé čtení.
(2) Předseda Sněmovny přihlédne k doporučení organizačního výboru a rozhodne o zařazení návrhu zákona do návrhu pořadu nejbližší schůze Sněmovny.
(3) Nesplní-li organizační výbor včas povinnosti uvedené v odstavci 1, zařadí předseda návrh zákona do návrhu pořadu schůze Sněmovny bez doporučení organizačního výboru, určí zpravodaje pro prvé čtení a navrhne, který výbor má být garanční, popřípadě kterému dalšímu výboru nebo výborům má být návrh zákona přikázán.

§ 89

Návrh zákona se stanoviskem vlády, bylo-li předloženo včas, se doručí poslancům a poslaneckým klubům nejméně deset dnů před schůzí Sněmovny, na které má dojít k jeho prvému čtení.

Prvé čtení návrhu zákona

§ 90

(1) Návrh zákona uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj, kterého určí organizační výbor nebo předseda Sněmovny (§ 88). Po vystoupení navrhovatele a zpravodaje se koná obecná rozprava.
(2) Navrhovatel může, současně s návrhem zákona, navrhnout Sněmovně, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvém čtení. Odůvodnění takového návrhu musí být uvedeno v důvodové zprávě. V případě, že důvodem je provedení závazků vyplývajících ze smluv, kterými je Česká republika vázána, předloží předkladatel k návrhu český překlad úplného znění těch právních norem, které mají být provedeny.
(3) Návrh podle odstavce 2 nelze projednat, vznesou-li proti němu před ukončením obecné rozpravy námitku nejméně 2 poslanecké kluby nebo 50 poslanců, anebo jde-li o návrh ústavního zákona, návrh zákona o státním rozpočtu nebo mezinárodní smlouvu, kterou se některé pravomoci orgánů České republiky přenášejí na mezinárodní organizaci nebo instituci.
(4) Návrh nelze projednat na schůzi, o jejímž svolání nebyli poslanci vyrozuměni podle § 51 odst. 6.
(5) Byl-li podán návrh podle odstavce 2, rozhodne Sněmovna po skončení obecné rozpravy, zda bude v jednání pokračovat tak, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvém čtení. Jestliže Sněmovna takový návrh schválí, zahájí předsedající o návrhu zákona podrobnou rozpravu.
(6) V podrobné rozpravě podle odstavce 5 nelze podat pozměňovací nebo jiné návrhy a lze pouze navrhnout opravu data účinnosti v návrhu zákona a jeho legislativně technických, gramatických nebo písemných chyb. Na závěr prvého čtení se Sněmovna usnese po závěrečném vystoupení navrhovatele a zpravodaje, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas.
(7) Nebyl-li podán návrh podle odstavce 2 nebo Sněmovna takový návrh neschválila anebo nevyslovila souhlas s návrhem zákona podle odstavce 6, může se Sněmovna usnést, že vrátí návrh zákona navrhovateli k dopracování nebo že jej zamítne. Nerozhodne-li tak, přikáže návrh zákona k projednání garančnímu výboru, popřípadě dalšímu výboru nebo výborům, a to podle návrhu organizačního výboru nebo předsedy Sněmovny. Kterýkoli z poslanců může podat jiný návrh na přikázání; o takovém návrhu rozhodne Sněmovna bez rozpravy. Byl-li návrh zákona přikázán garančnímu výboru k projednání, nelze jej již vrátit navrhovateli k dopracování.

§ 91

(1) Lhůta pro projednání návrhu zákona ve výboru je 60 dnů od rozhodnutí o jeho přikázání výboru k projednání.
(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může Sněmovna zkrátit až o 30 dnů. Zkrátit takovou lhůtu o více než 30 dnů nelze, vznesou-li proti tomu námitku nejméně 2 poslanecké kluby nebo 50 poslanců.

(3) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 může Sněmovna prodloužit až o 20 dnů. Prodloužit takovou lhůtu o více než 20 dnů lze jen se souhlasem navrhovatele. Lhůtu, kterou Sněmovna zkrátila podle odstavce 2, nelze prodloužit.
(4) Výbory, jimž nebyl návrh zákona přikázán k projednání, mohou své stanovisko k návrhu zákona sdělit Sněmovně a výboru, který návrh zákona projednává; totéž mohou učinit i jednotliví poslanci. Ke stanovisku, které obsahuje změny návrhu zákona, se přikládá informativní přehled veřejnoprávních povinností vyplývajících z těchto změn; ustanovení zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv stanovící strukturu přehledu veřejnoprávních povinností vyplývajících z návrhu právního předpisu se na přehled veřejnoprávních povinností použije obdobně.
(5) Pro předložení pozměňovacího, popřípadě jiného návrhu poslancem k projednání ve výboru se obdobně použijí ustanovení o předkládání pozměňovacích, popřípadě jiných návrhů Sněmovně ve druhém čtení návrhu zákona (§ 94 odst. 1).

Druhé čtení návrhu zákona

§ 92

(1) Garanční výbor, popřípadě další výbor nebo výbory, jimž byl návrh zákona přikázán, předloží po jeho projednání předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí Sněmovně, zda má návrh zákona schválit či nikoliv. Doporučí-li výbor Sněmovně přijmout k návrhu zákona pozměňovací návrhy, přesně je formuluje. K usnesení, které obsahuje pozměňovací návrhy, se přikládá informativní přehled veřejnoprávních povinností vyplývajících z těchto pozměňovacích návrhů; ustanovení zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv stanovící strukturu přehledu veřejnoprávních povinností vyplývajících z návrhu právního předpisu se na přehled veřejnoprávních povinností použije obdobně. Nejméně pětinová menšina všech členů výboru může předložit předsedovi Sněmovny oponentní zprávu, která má obdobné náležitosti jako usnesení výboru.
(2) Usnesení výboru, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení návrhu zákona.

§ 93

(1) V druhém čtení uvede návrh zákona navrhovatel. Po navrhovateli vystoupí zpravodaj garančního výboru, popřípadě zpravodajové dalších výborů s informací o projednání návrhu zákona ve výboru. Pokud výbor doporučí Sněmovně přijmout k návrhu zákona pozměňovací návrhy, zpravodaj výboru je odůvodní.
(2) O návrhu zákona se koná obecná rozprava. Po obecné rozpravě může Sněmovna vrátit návrh zákona garančnímu výboru k novému projednání.

§ 94

(1) Nerozhodla-li Sněmovna podle § 93 odst. 2, že návrh zákona vrací garančnímu výboru k novému projednání, koná se po obecné rozpravě rozprava podrobná. Sněmovna se v ní může usnést, že projedná některá ustanovení návrhu zákona odděleně. Během podrobné rozpravy se předkládají k návrhu zákona pozměňovací, popřípadě jiné návrhy. K pozměňovacím návrhům se přikládá informativní přehled veřejnoprávních povinností vyplývajících z těchto pozměňovacích návrhů; ustanovení zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv stanovící strukturu přehledu veřejnoprávních povinností vyplývajících z návrhu právního předpisu se na přehled veřejnoprávních povinností použije obdobně. Nejedná-li se o písemný návrh, popřípadě neobsahuje-li písemný návrh odůvodnění, odůvodní poslanec návrh v podrobné rozpravě a uvede informativní přehled veřejnoprávních povinností, které z návrhu vyplývají.
(2) Souhrn podaných pozměňovacích návrhů, popřípadě jiných návrhů se doručí všem poslancům.
(3) I po podrobné rozpravě může Sněmovna vrátit návrh zákona garančnímu výboru k novému projednání.
(4) Pokud zazněl ve druhém čtení návrh na zamítnutí návrhu zákona, Sněmovna o něm hlasuje ve třetím čtení po ukončení rozpravy (§ 95 odst. 3).

§ 94a

(1) Po druhém čtení projedná návrh zákona garanční výbor a předloží po jeho projednání předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zaujme doporučující nebo nedoporučující stanovisko k jednotlivým návrhům předloženým k návrhu zákona a navrhne, v jakém pořadí má Sněmovna o těchto návrzích ve třetím čtení hlasovat.
(2) Usnesení garančního výboru, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením třetího čtení návrhu zákona.

(3) Nejméně pětinová menšina všech členů garančního výboru může předložit předsedovi Sněmovny oponentní zprávu, která má obdobné náležitosti jako usnesení garančního výboru.
(4) Ve druhém čtení může být v podrobné rozpravě podán návrh, aby se garanční výbor návrhem zákona nezabýval. O takovém návrhu nemůže Sněmovna hlasovat, vznesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců.
(5) Sněmovna může projednat návrh zákona ve třetím čtení i v případě, že garanční výbor návrh zákona neprojednal, pokud proti takovému postupu nevznesou námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců. K námitce se nepřihlédne, pokud ode dne doručení souhrnu podaných pozměňovacích, popřípadě jiných návrhů poslancům uplynulo více než 30 dnů.

§ 95

Třetí čtení návrhu zákona

(1) Třetí čtení návrhu zákona lze zahájit nejdříve za 14 dnů od doručení souhrnu podaných pozměňovacích, popřípadě jiných návrhů poslancům. Lhůtu podle věty první může Sněmovna zkrátit, a to nejvýše na 7 dnů. Návrh na zkrácení lhůty podle věty první musí být podán ve druhém čtení v rámci podrobné rozpravy.
(2) Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu data účinnosti návrhu zákona, legislativně technických chyb, gramatických nebo písemných chyb a úpravy, které vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.
(3) Nerozhodla-li Sněmovna po ukončení rozpravy o opakování druhého čtení, hlasuje nejdříve o návrzích na zamítnutí návrhu zákona vznesených ve druhém čtení, poté o pozměňovacích, popřípadě jiných návrzích k návrhu zákona. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas.

§ 95a

Pro třetí čtení návrhů zákonů se vyčlení ve stanovených jednacích dnech připadajících na středu a pátek, pokud Sněmovna nerozhodla jinak (§ 54 odst. 4), doba od 9 hodin do 14 hodin. O vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhů zákonů rozhodne Sněmovna. O návrhu na vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhu zákona nemůže Sněmovna hlasovat, vznesou-li proti takovému návrhu námitku nejméně dva poslanecké kluby. Ustanovení § 95 odst. 1 tím není dotčeno.

§ 96

(1) Požádá-li vláda, aby Sněmovna skončila projednávání vládního návrhu zákona do tří měsíců od jeho předložení proto, že vláda s takovou žádostí spojila žádost o vyslovení důvěry, navrhne organizační výbor Sněmovně, aby rozhodla o časovém postupu pro projednání takového zákona; lhůty stanovené v § 89, § 91 odst. 1 a 2, § 92 odst. 2 a § 95 odst. 1 musí být zachovány.
(2) Sněmovna rozhodne o návrhu podle odstavce 1 v prvém čtení návrhu zákona po jeho uvedení navrhovatelem.

Účast Senátu a prezidenta republiky v zákonodárném procesu

§ 97

(1) Návrh zákona, s nímž Sněmovna vyslovila souhlas, zašle její předseda bez zbytečného odkladu Senátu.
(2) Schválí-li Senát návrh zákona, s nímž vyslovila Sněmovna souhlas, nebo se k němu do 30 dnů od jeho postoupení neusnese anebo vyjádří usnesením vůli nezabývat se takovým návrhem, je návrh zákona přijat.
(3) Jestliže Senát návrh zákona usnesením zamítne, předseda jej na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od doručení usnesení poslancům předloží Sněmovně, aby o něm hlasovala znovu. Návrh zákona je přijat, schválí-li jej Sněmovna nadpoloviční většinou všech poslanců.
(4) Jestliže Senát vrátí Sněmovně návrh zákona s pozměňovacími návrhy, předseda jej na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od doručení poslancům, předloží Sněmovně znovu, aby o něm hlasovala ve znění schváleném Senátem; přijme-li Sněmovna usnesení, jímž vysloví souhlas s návrhem Senátu, je návrh zákona přijat.
(5) Neschválí-li Sněmovna návrh zákona ve znění schváleném Senátem, hlasuje znovu o návrhu zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu. Návrh zákona je přijat, schválí-li jej Sněmovna nadpoloviční většinou všech poslanců.
(6) Při novém projednávání návrhu zákona, který byl Senátem zamítnut nebo Sněmovně vrácen, nejsou ve Sněmovně přípustné pozměňovací návrhy; jde-li o návrh ústavního zákona nebo jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor, lze v rozpravě pouze navrhnout pozměňovací návrhy k

návrhu zákona ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, popřípadě podat návrh na přerušení projednávání do doby, než se k věci vyjádří garanční výbor.
(7) Neschválí-li Sněmovna návrh ústavního zákona nebo jiného zákona vyžadujícího souhlas obou komor ve znění schváleném Senátem, hlasuje Sněmovna o pozměňovacích návrzích. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona vyslovuje souhlas. Vysloví-li Sněmovna s návrhem zákona souhlas, zašle se návrh zákona Senátu; ustanovení odstavce 1 se užije obdobně.

§ 98

(1) Předseda Sněmovny postoupí přijatý zákon prezidentu republiky.
(2) Vrátí-li prezident republiky přijatý zákon Sněmovně do 15 dnů ode dne, kdy mu byl postoupen, doručí se vrácený zákon a stanovisko prezidenta poslancům. Předseda předloží vrácený zákon Sněmovně na nejbližší schůzi, nejdříve však za deset dnů od jeho doručení poslancům. Pozměňovací návrhy nejsou přípustné. Setrvá-li Sněmovna na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat.

§ 99

Zákonodárný proces ve stavu legislativní nouze

(1) Za mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody, vyhlásí předseda Sněmovny na návrh vlády stav legislativní nouze na určitou dobu. Sněmovna může stav legislativní nouze zrušit nebo omezit dobu, na niž byl vyhlášen.
(2) Ve stavu legislativní nouze může předseda Sněmovny na žádost vlády rozhodnout, že předložený vládní návrh zákona bude projednán ve zkráceném jednání.
(3) Návrh zákona, který má být projednán ve zkráceném jednání, přikáže předseda Sněmovny jednomu z výborů a současně stanoví nepřekročitelnou lhůtu, do které mu má výbor předložit usnesení se stanoviskem k věci. Výbor v usnesení navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede rozprava podrobná; navrhne též lhůtu, do kdy má Sněmovna jednání o návrhu zákona ukončit.
(4) Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá. Dojde-li k závěru, že podmínky pro jeho vyhlášení pominuly, stav legislativní nouze zruší.
(5) Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáváním vládního návrhu zákona, zda jsou podmínky pro jeho projednání ve zkráceném jednání. Neshledá-li důvody pro mimořádný postup, návrh zákona ve zkráceném jednání neprojedná.
(6) Ustanovení § 90 a 91 o prvém čtení návrhu zákona se ve zkráceném jednání neužijí.
(7) Sněmovna může rozhodnout, že od obecné rozpravy ve druhém čtení návrhu zákona upouští, a omezit řečnickou dobu až na pět minut. Třetí čtení návrhu zákona může následovat bezprostředně po čtení druhém. Ustanovení § 54 odst. 4 věty pátá, šestá a sedmá, § 94a a § 95a se pro druhé a třetí čtení ve zkráceném jednání nepoužijí.
(8) Sněmovna projedná návrh zákona ve zkráceném jednání i tehdy, když jí určený výbor nepředloží ve stanovené lhůtě usnesení podle odstavce 3; v takovém případě určí zpravodaje předseda Sněmovny.
(9) Ustanovení § 53 a ustanovení o lhůtě deseti dnů uvedené v § 97 odst. 3 a 4 a § 98 odst. 2 se neužijí.

§ 100

Zákonodárný proces k provedení rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti

(1) Jestliže rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů o akcích k zajištění mezinárodního míru a bezpečnosti vydané ve smyslu čl. 41 Charty Organizace spojených národů vyžaduje neodkladné přijetí zákona, jímž se toto rozhodnutí uplatňuje, může vláda spolu s předložením návrhu takového zákona požádat, aby byl projednán ve zkráceném jednání.
(2) Ustanovení § 99 odst. 2, 3 a 5 až 9 se na zkrácené jednání o návrhu zákona podle odstavce 1 užijí obdobně.

§ 100a

Zákonodárný proces za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu

(1) Požádá-li vláda za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, aby vládní návrh zákona byl Parlamentem projednán ve zkráceném jednání, přikáže předseda Sněmovny návrh zákona neprodleně

jednomu z výborů a současně stanoví nepřekročitelnou lhůtu, do které mu má výbor předložit usnesení se stanoviskem k věci.
(2) Výbor v usnesení navrhne, zda se má konat o návrhu zákona obecná rozprava a o kterých částech se povede rozprava podrobná.
(3) K projednání návrhu zákona svolá předseda Sněmovny neprodleně schůzi Sněmovny; koná-li se již schůze Sněmovny, zařadí se projednávání návrhu zákona přednostně na její pořad. Ustanovení § 51 odst. 6, § 53, § 54 odst. 4 věty druhá až osmá, § 54 odst. 6 a 7, § 59 odst. 1 a 2, § 60, § 93 odst. 2 věta druhá, § 94 odst. 2 a 3, § 94a, § 95 odst. 1, ustanovení o lhůtě 24 hodin uvedené v § 57 odst. 1 a § 92 odst. 2, ustanovení o vyčlenění doby jednání podle § 95a, § 111 odst. 1 a § 112 odst. 4 a ustanovení o lhůtě deseti dnů uvedené v § 89 a § 97 odst. 3 a 4 se při zkráceném jednání nepoužijí.
(4) Ustanovení § 90 a 91 o prvém čtení návrhu zákona se při zkráceném jednání nepoužijí. Sněmovna může rozhodnout, že od obecné rozpravy ve druhém čtení návrhu zákona upouští, a omezit řečnickou dobu v rozpravách ve zkráceném jednání až na 5 minut. Třetí čtení návrhu zákona může následovat bezprostředně po čtení druhém. Podání návrhu na opakování druhého čtení není přípustné. Poslanec může v obecné nebo podrobné rozpravě ve druhém čtení návrhu zákona vystoupit nejvýše dvakrát a v rozpravě ve třetím čtení nejvýše jednou.
(5) Sněmovna projedná návrh zákona ve zkráceném jednání i tehdy, když jí určený výbor nepředloží ve stanovené lhůtě usnesení podle odstavce 1; v takovém případě určí zpravodaje předseda Sněmovny.
(6) Sněmovna se o návrhu zákona usnese do 72 hodin od jeho podání.
(7) Ve zkráceném jednání podle odstavců 1 až 6 nelze projednat návrh ústavního zákona.

ČÁST TŘINÁCTÁ

PROJEDNÁVÁNÍ NÁVRHU ZÁKONA O STÁTNÍM ROZPOČTU

§ 101

Předložení návrhu zákona o státním rozpočtu

(1) Vláda předloží návrh zákona o státním rozpočtu předsedovi Sněmovny nejpozději tři měsíce před začátkem rozpočtového roku. Dodatky k takovému návrhu může předložit nejpozději 15 dnů před schůzí Sněmovny, na níž má dojít k prvému čtení zákona.
(2) Předseda přikáže návrh zákona o státním rozpočtu k projednání rozpočtovému výboru.
(3) Součástí zákona o státním rozpočtu nemohou být změny nebo zrušení jiných zákonů.

Prvé čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

§ 102

(1) Návrh zákona o státním rozpočtu uvede navrhovatel; po něm vystoupí zpravodaj rozpočtového výboru.
(2) Sněmovna v obecné rozpravě projedná v prvém čtení základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu, kterými jsou výše příjmů a výdajů, saldo, způsob vypořádání salda, celkový vztah k rozpočtům vyšších územních samosprávných celků a obcí a rozsah zmocnění výkonných orgánů.
(3) Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu schválí nebo doporučí vládě jejich změny a stanoví termín pro předložení nového návrhu. Lhůta pro předložení nového návrhu nesmí být kratší než 20 dnů a delší než 30 dnů od doručení usnesení Sněmovny předsedovi vlády.
(4) Schválí-li Sněmovna základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu, nelze je během jeho dalšího projednávání měnit. Sněmovna se současně usnese na přikázání jednotlivých kapitol návrhu zákona o státním rozpočtu výborům.

§ 103

(1) Výbory projednají přikázané kapitoly návrhu zákona o státním rozpočtu a ve lhůtě stanovené Sněmovnou předloží svá usnesení rozpočtovému výboru.
(2) Minimální doba k projednání přikázané kapitoly návrhu zákona o státním rozpočtu ve výboru je 5 dnů.
(3) Výbor může navrhnout změny pouze v kapitole státního rozpočtu, která mu byla přikázána. Chce-li dosáhnout změnu v jiné kapitole, požádá o projednání změny výbor, kterému byla kapitola přikázána. Ke všem návrhům na změny je výbor povinen vyžádat si stanovisko správce kapitoly.

§ 104

(1) Usnesení výborů, popřípadě oponentní zprávy k jednotlivým kapitolám návrhu zákona o státním rozpočtu projedná za účasti jejich zpravodajů rozpočtový výbor a přijme k nim usnesení.

(2) Rozpočtový výbor předloží své usnesení, popřípadě oponentní zprávu nebo záznam o jednání výboru předsedovi Sněmovny. Usnesení rozpočtového výboru, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání rozpočtového výboru se doručí všem poslancům, a to nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení návrhu zákona o státním rozpočtu. Totéž se učiní s usnesením výboru, pokud výbor přijme usnesení nesouhlasné s usnesením rozpočtového výboru podle předchozích vět.

§ 105

Druhé čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

(1) V druhém čtení uvede návrh zákona o státním rozpočtu navrhovatel. Po navrhovateli vystoupí zpravodaj rozpočtového výboru.
(2) O návrhu zákona o státním rozpočtu a usnesení rozpočtového výboru k němu se koná podrobná rozprava, v níž se předkládají pozměňovací, popřípadě jiné návrhy.
(3) Souhrn podaných pozměňovacích návrhů, popřípadě jiných návrhů se doručí všem poslancům a navrhovateli.

§ 106

Třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu

(1) Třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu lze zahájit nejdříve 48 hodin po skončení čtení druhého, a to pouze za podmínky, že Sněmovna ukončila projednávání státního závěrečného účtu za rozpočtový rok předcházející roku, který předchází roku, na který se rozpočet schvaluje. Ustanovení § 54 odst. 4 věty pátá, šestá a sedmá a § 95a se pro třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu nepoužijí.
(2) Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických nebo písemných chyb a úpravy, které vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.
(3) Na závěr třetího čtení Sněmovna hlasuje o pozměňovacích, popřípadě jiných návrzích. Poté se Sněmovna usnese, zda s návrhem zákona o státním rozpočtu vyslovuje souhlas.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

VYHLAŠOVÁNÍ ZÁKONŮ

§ 107

(1) Zákony se uvádějí větou: "Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:".
(2) Předseda Sněmovny podepíše přijatý zákon a postoupí jej k podpisu prezidentu republiky.
(3) Podepíše-li prezident republiky přijatý zákon nebo vrátí-li prezident republiky Sněmovně přijatý zákon a Sněmovna na vráceném zákonu setrvá, zašle předseda Sněmovny zákon k podpisu předsedovi vlády.
(4) K platnosti zákona je třeba, aby byl vyhlášen. Způsob vyhlášení stanoví zvláštní zákon.**13)**

ČÁST PATNÁCTÁ

JEDNÁNÍ O MEZINÁRODNÍCH SMLOUVÁCH

§ 108

(1) Sněmovna jedná o mezinárodních smlouvách, pokud je třeba jejího souhlasu k ratifikaci nebo má-li být odstoupeno od smlouvy, s jejíž ratifikací vyslovila souhlas. Mezinárodní smlouva se předkládá alespoň v jednom autentickém znění a v českém překladu.
(2) Pro projednávání mezinárodních smluv platí ustanovení o projednávání návrhů zákonů přiměřeně. Pro projednávání mezinárodních smluv se ustanovení § 92 až 96 neužijí.
(3) Po projednání mezinárodní smlouvy v prvém čtení výbor, jemuž bylo projednání mezinárodní smlouvy přikázáno, předloží předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí, zda má Sněmovna vyslovit s ratifikací mezinárodní smlouvy souhlas nebo zda odstupuje od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas.
(4) Usnesení výboru k návrhu na projednání mezinárodní smlouvy, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům, a to nejméně 24 hodin před zahájením druhého čtení mezinárodní smlouvy.
(5) V druhém čtení mezinárodní smlouvy vystoupí navrhovatel a po něm zpravodaj. Ten odůvodní návrh výboru.
(6) O mezinárodní smlouvě a návrhu výboru se koná rozprava. Po jejím skončení Sněmovna rozhodne, zda vyslovuje s ratifikací souhlas nebo zda souhlasí s odstoupením od mezinárodní smlouvy, s jejíž ratifikací byl již vysloven souhlas; může též rozhodnout, že jednání odročuje.

§ 109
K platnosti mezinárodní smlouvy schválené Parlamentem je třeba, aby byla vyhlášena. Způsob vyhlášení stanoví zvláštní zákon.13)

ČÁST PATNÁCTÁ A

PROJEDNÁVÁNÍ ZÁLEŽITOSTÍ EVROPSKÉ UNIE

§ 109a
(1) Vláda předkládá Sněmovně prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti návrhy aktů Evropské unie. Vláda předkládá k návrhům uvedeným v předchozí větě své předběžné stanovisko. Vláda je povinna Sněmovně předkládat právní akty Evropské unie, a to ve stejné době, v jaké jsou předloženy Radě Evropské unie (dále jen "Rada"). Vláda předkládá i jiné návrhy aktů a dokumentů Evropské unie, pokud o tom rozhodne nebo pokud si jejich předložení vyžádá Sněmovna nebo její orgány.
(2) Návrhy aktů a jiných dokumentů Evropské unie projednává bez zbytečného odkladu výbor pro evropské záležitosti na základě předběžného stanoviska vlády. Výbor pro evropské záležitosti může takový návrh postoupit jinému věcně příslušnému výboru a zároveň může určit termín, do kterého má být návrh projednán.
(3) Předseda výboru pro evropské záležitosti nebo předseda věcně příslušného výboru postoupí usnesení ve věci návrhu aktů, personálních nominací do orgánů Evropské unie a jiných dokumentů podle odstavce 2 předsedovi Sněmovny a zároveň může do 8 dnů od přijetí tohoto usnesení požádat předsedu Sněmovny o jeho zařazení na pořad nejbližší schůze Sněmovny. O zařazení tohoto usnesení na pořad schůze Sněmovny může požádat i vláda. Usnesení podle předchozích vět se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.
(4) Není-li usnesení v souladu s odstavcem 3 nebo § 46 odst. 4 písm. c) zařazeno na pořad nejbližší schůze, nebo jestliže o tomto zařazení nerozhodla Sněmovna v souladu s § 54 odst. 4 až 6, považuje se za vyjádření Sněmovny.
(5) Usnesení Sněmovny nebo usnesení výborů, v případech podle odstavce 4, ve věci návrhu aktů a jiných dokumentů Evropské unie jsou zasílána vládě, která je zohlední při formulaci svého stanoviska pro jednání v orgánech Evropské unie.
(6) Pokud usnesení Sněmovny nebo usnesení výboru podle odstavce 4 obsahuje včas přijaté a odůvodněné stanovisko uvádějící, že návrh aktu Evropské unie porušuje zásadu subsidiarity, postoupí předseda Sněmovny usnesení neprodleně vládě, předsedovi Senátu, předsedovi Evropského parlamentu, předsedovi Rady a předsedovi Evropské komise.
(7) Schůze výboru pro evropské záležitosti, resp. výboru, který projednává návrhy podle odstavců 1 a 2, se mohou účastnit všichni poslanci Evropského parlamentu zvolení za Českou republiku. Ustanovení § 39 se zde použije obdobně.

§ 109b
(1) Před jednáním Rady, na jehož pořadu jsou zařazeny návrhy aktů nebo jiných dokumentů podle § 109a, je člen vlády povinen dostavit se na jednání výboru pro evropské záležitosti, jestliže o to výbor požádá, a podat informace týkající se postoje, který k dané problematice projednávané v Radě zaujme Česká republika. Člen vlády na jednání výboru rovněž doplní informace či podá vysvětlení k návrhům aktů nebo jiných dokumentů Evropské unie, byla-li k tomu vláda vyzvána předchozím usnesením tohoto výboru. Vláda může požádat, aby schůze výboru pro evropské záležitosti nebo její část, na které mají být projednány věci podle předchozích vět, byla prohlášena za neveřejnou; ustanovení § 37 se zde použije obdobně.
(2) Vláda nebo její věcně odpovědný člen zasílá výboru pro evropské záležitosti zprávu ze zasedání Rady, a to bezodkladně poté, co tuto zprávu schválí nebo vezme na vědomí vláda.
(3) S výjimkou aktů nebo jiných dokumentů značné naléhavosti vláda nezaujme konečné stanovisko při svém jednání v Radě, dokud nebude dokončen postup ve Sněmovně podle předchozích odstavců.

§ 109c
(1) Vláda předkládá výboru pro evropské záležitosti k projednání personální nominace na evropského komisaře, soudce Evropského soudního dvora a nominace do orgánů EIB a EBRD za Českou republiku.
(2) Personální nominace do orgánů Evropské unie se ve Sněmovně projednají dříve, než o nich vláda přijme konečné rozhodnutí.

Žaloba ve věci porušení zásady subsidiarity aktem Evropské unie

§ 109d

(1) Výbor pro evropské záležitosti nebo skupina nejméně 41 poslanců může písemně navrhnout Sněmovně, aby se usnesla na podání žaloby ve věci porušení zásady subsidiarity aktem Evropské unie (dále jen „návrh žaloby“). Návrh žaloby musí obsahovat přesné znění žaloby, na které se má Sněmovna usnést.
(2) Návrh žaloby se předkládá předsedovi Sněmovny, a to nejpozději patnáctý den před uplynutím lhůty pro podání žaloby, kterou stanoví právo Evropské unie. Předseda Sněmovny zařadí včas předložený návrh žaloby na pořad nejbližší schůze Sněmovny, popřípadě k jeho projednání svolá schůzi Sněmovny, a to tak, aby umožnil včasné projednání návrhu žaloby.
(3) Návrh žaloby se doručí všem poslancům nejméně 72 hodin před jeho projednáváním ve Sněmovně.

§ 109e

(1) Schválí-li Sněmovna návrh žaloby, pověří poslance, popřípadě jinou vhodnou osobu nebo osoby, svým zastupováním v řízení před Evropským soudním dvorem (dále jen „pověřený zástupce“). Pověření není vázáno na trvání mandátu poslance.
(2) Pověřený zástupce je zněním žaloby vázán; není oprávněn vzít žalobu zpět.
(3) Shledá-li pro to důvody, může Sněmovna platné usnesení o pověření změnit.

§ 109f

(1) Předseda Sněmovny neprodleně postoupí usnesení Sněmovny obsahující znění žaloby vládě a k informaci též předsedovi Senátu.
(2) Vláda předloží žalobu bez zbytečného odkladu Evropskému soudnímu dvoru.

§ 109g

(1) Vláda, členové vlády, zmocněnci vlády a vedoucí ústředních a dalších orgánů veřejné správy poskytnou pověřenému zástupci veškerou součinnost nezbytnou pro postup v řízení.
(2) Pověřený zástupce informuje o postupu v řízení výbor pro evropské záležitosti ve lhůtách a způsobem, které výbor stanoví.

§ 109h

Postavení Sněmovny jako účastníka řízení před Evropským soudním dvorem, ani postavení pověřeného zástupce není uplynutím volebního období Sněmovny nebo jejím rozpuštěním dotčeno.

Předchozí souhlas Sněmovny s některými rozhodnutími činěnými v orgánech Evropské unie

§ 109i

Bez předchozího souhlasu Sněmovny nelze za Českou republiku vyslovit při hlasování souhlas
a) v Evropské radě při rozhodování podle čl. 31 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii,
b) v Evropské radě při rozhodování o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii,
c) v Evropské radě při rozhodování o použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 48 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii,
d) v Radě při rozhodování o určení aspektů rodinného práva s mezinárodním prvkem, které mohou být předmětem aktů přijatých řádným legislativním postupem, podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
e) v Radě, popřípadě Evropské radě, při rozhodování o dalších případech použití řádného legislativního postupu nebo rozhodování kvalifikovanou většinou podle čl. 153 odst. 2, čl. 192 odst. 2, čl. 312 odst. 2 a čl. 333 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
f) v Radě při rozhodování o vhodných opatřeních k dosažení cílů stanovených smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, podle čl. 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, nejde-li o opatření nezbytná pro fungování vnitřního trhu.

§ 109j

(1) Vláda předloží návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání ve Sněmovně; nejpozději tak učiní v den oznámení návrhu rozhodnutí orgánu Evropské unie parlamentům členských států postupem předepsaným právem Evropské unie.
(2) Vláda návrh předkládá s platným zněním příslušných ustanovení práva Evropské unie, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění a se svým stanoviskem k nim.
(3) Vláda návrh předkládá předsedovi Sněmovny. Návrh vlády se neprodleně doručí všem poslancům. Předseda Sněmovny jej přikáže k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu, která nesmí být kratší než 5 dnů.

(4) Po projednání návrhu vlády předloží výbor pro evropské záležitosti předsedovi Sněmovny usnesení, v němž zejména doporučí, zda má Sněmovna vyslovit předchozí souhlas podle § 109i.
(5) Usnesení výboru, popřípadě oponentní zpráva se doručí všem poslancům nejméně 24 hodin před zahájením projednávání návrhu vlády ve Sněmovně. Návrh vlády lze ve Sněmovně projednat i v případě, že výbor ve stanovené lhůtě usnesení nepřijme.
(6) Předseda Sněmovny zařadí návrh vlády na pořad nejbližší schůze Sněmovny, popřípadě k jeho projednání svolá schůzi Sněmovny, a to tak, aby umožnil včasné projednání návrhu.
(7) Sněmovna rozhodne o návrhu vlády podle § 109i písm. a), b), e) a f) bez zbytečného odkladu. V případech uvedených v § 109i písm. c) a d) rozhodne Sněmovna o návrhu vlády ve lhůtě 6 měsíců ode dne oznámení návrhu rozhodnutí orgánu Evropské unie parlamentům členských států postupem předepsaným právem Evropské unie.

§ 109k

(1) V rozpravě lze podat pouze návrh na zamítnutí nebo návrh na odročení projednávání návrhu vlády.
(2) Po ukončení rozpravy hlasuje Sněmovna nejprve o podaném návrhu na zamítnutí. Nepřijme-li Sněmovna návrh na zamítnutí nebo nebyl-li takový návrh podán, usnese se Sněmovna, zda s návrhem vlády vyslovuje souhlas.
(3) Předseda Sněmovny neprodleně informuje o výsledku projednání vládu a předsedu Senátu.
(4) V případech uvedených v § 109i písm. c) a d) se včasné zamítnutí návrhu vlády Sněmovnou považuje za vyslovení nesouhlasu s takovým návrhem rozhodnutí orgánu Evropské unie způsobem předpokládaným právem Evropské unie**13a)**. Předseda Sněmovny o této skutečnosti neprodleně informuje vládu, předsedu Senátu, předsedu Rady, předsedu Evropské rady a předsedu Evropské komise.

Vyslovení souhlasu Sněmovny s rozhodnutím Evropské rady o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie

§ 109l

(1) Ke schválení rozhodnutí Evropské rady podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii o změně ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie je třeba souhlasu Sněmovny.
(2) Návrh na vyslovení souhlasu Sněmovny s rozhodnutím Evropské rady podle odstavce 1 předkládá vláda. Rozhodnutí Evropské rady se předkládá s platným zněním příslušné části Smlouvy o fungování Evropské unie s vyznačením navrhovaných změn a doplnění. Při projednávání návrhu vlády ve Sněmovně se užijí ustanovení upravující projednávání mezinárodních smluv obdobně.
(3) Předseda Sněmovny neprodleně informuje o výsledku projednání vládu a předsedu Senátu.

ČÁST PATNÁCTÁ B

ZKRÁCENÉ JEDNÁNÍ VE VĚCECH BEZPEČNOSTI REPUBLIKY

§ 109m

(1) Je-li Sněmovně předložen návrh na
a) vyhlášení válečného stavu,
b) vyhlášení stavu ohrožení státu,
c) vyslovení souhlasu s prodloužením doby nouzového stavu,
d) zrušení nouzového stavu před uplynutím doby, na kterou byl vyhlášen,
e) vyslovení souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky nebo s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky, anebo na rozhodnutí o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, v době stavu ohrožení státu nebo válečného stavu,
rozhodne o něm ve zkráceném jednání.
(2) K projednání návrhu podle odstavce 1 svolá předseda Sněmovny neprodleně schůzi Sněmovny; koná-li se již schůze Sněmovny, zařadí se projednávání návrhu přednostně na její pořad. Ustanovení § 51 odst. 6, § 53, § 54 odst. 4 věty druhá až osmá, § 54 odst. 6 a 7, § 59 odst. 1 a 2, § 60, ustanovení o lhůtě 24 hodin uvedené v § 57 odst. 1 a ustanovení o vyčlenění doby jednání podle § 95a, § 111 odst. 1 a § 112 odst. 4 se při zkráceném jednání nepoužijí.
(3) Při zkráceném jednání o návrzích podle odstavce 1 se projednávání ve výborech nekoná. V rozpravě ve zkráceném jednání může poslanec vystoupit nejvýše dvakrát. Sněmovna může rozhodnout o omezení řečnické doby až na 5 minut.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

INTERPELACE

§ 110

(1) Každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti.
(2) Poslanec podává interpelaci ústně na schůzi Sněmovny nebo písemně prostřednictvím předsedy Sněmovny.

§ 111

Ústní interpelace

(1) Pro ústní interpelace se vyčlení ve stanoveném jednacím dnu připadajícím na čtvrtek (§ 54 odst. 4) doba od 14.30 hodin do 18.00 hodin, přičemž pro ústní interpelace určené předsedovi vlády se vyčlení doba od 14.30 hodin do 16.00 hodin. Od 16.00 hodin nebo v případě, kdy interpelace na předsedu vlády budou ukončeny dříve, tak od doby jejich ukončení, budou následovat ústní interpelace určené ostatním členům vlády. Poslední interpelace může být podána nejpozději v 17.55 hodin.
(2) Poslanci se hlásí k podání ústní interpelace písemně u předsedy Sněmovny, a to v den, ve kterém se mají konat (§ 54 odst. 4) nejpozději do 11 hodin. Součástí přihlášky k ústní interpelaci musí být téma předložené interpelace. V případě, kdy poslanec předkládá více ústních interpelací, označí číslem jejich pořadí, a to zvlášť ve skupině na předsedu vlády a zvlášť ve skupině na ostatní členy vlády.
(3) Pořadí přihlášených se určí losem v den, ve kterém se ústní interpelace mají konat v 11.30 hodin. Losem bude vždy nejprve určeno pořadí přihlášek k ústním interpelacím označených číslem 1 a losování bude pokračovat stejným způsobem o přihláškách označených číslem dvě, tři apod.
(4) Kdo není přítomen v jednacím sále v okamžiku, kdy je mu uděleno slovo, ztrácí pořadí a jeho přihláška propadá. Propadají též přihlášky poslanců, kteří své interpelace nemohli přednést v době stanovené v odstavci 1.
(5) Předseda vlády nebo jiný interpelovaný člen vlády odpoví na ústní interpelaci bezprostředně po jejím přednesení. Po odpovědi může poslanec, který interpeloval, položit doplňující otázku, na niž interpelovaný rovněž bezprostředně odpoví.
(6) Přednesení ústní interpelace nesmí překročit dobu 2 minut a přednesení doplňující otázky dobu 1 minuty. Přednesení odpovědi na ústní interpelaci nesmí překročit dobu 5 minut a přednesení doplňující odpovědi nesmí překročit dobu 2 minut. Po časových limitech stanovených v odstavci 1 nelze další interpelace podávat; po odpovědi na poslední interpelaci lze však položit doplňující otázku i po uplynutí časového limitu.
(7) Není-li interpelovaný při přednesení ústní interpelace přítomen nebo prohlásí, že na ústní interpelaci, popřípadě na doplňující otázku není možné odpovědět bezprostředně, odpoví poslanci písemně do 30 dnů.

§ 112

Písemné interpelace

(1) Písemnou interpelaci zašle předseda Sněmovny neprodleně předsedovi vlády, a je-li interpelován člen vlády, též tomuto členovi.
(2) Vláda nebo její člen odpoví na písemnou interpelaci na schůzi Sněmovny nebo písemně do 30 dnů ode dne jejího podání.
(3) Nesplní-li vláda nebo její člen vůči interpelujícímu poslanci povinnosti stanovené v odstavci 2, může to poslanec oznámit předsedovi Sněmovny; ten s tímto oznámením seznámí Sněmovnu na nejbližší schůzi.
(4) Není-li poslanec s odpovědí na písemnou interpelaci spokojen, může požádat předsedu Sněmovny o její zařazení na pořad schůze Sněmovny ve stanoveném jednacím dnu (§ 54 odst. 4). Podá-li poslanec takovou žádost, písemná interpelace i odpověď na ni se doručí všem poslancům. Předseda Sněmovny zařadí projednání písemné interpelace na pořad nejbližší schůze Sněmovny ve stanoveném jednacím dnu připadajícím na čtvrtek od 9.00 do 11.00 hodin.
(5) O odpovědi na písemnou interpelaci zařazenou na pořad schůze Sněmovny se koná rozprava. Na návrh interpelujícího poslance může Sněmovna k odpovědi na interpelaci přijmout souhlasné nebo nesouhlasné stanovisko usnesením. V případě nesouhlasného stanoviska je interpelovaný člen vlády povinen vypracovat novou odpověď ve lhůtě 30 dnů.
(6) Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

PETICE A JINÁ PODÁNÍ OBČANŮ

§ 113

Petice

(1) Petice adresované Sněmovně, jejím orgánům a funkcionářům se doručí petičnímu výboru. Ten posoudí, zda podání splňuje náležitosti stanovené petičním zákonem.**14)** Nepřísluší-li vyřízení petice petičnímu výboru, postoupí petiční výbor její stejnopis orgánu Sněmovny, kterému vyřízení petice věcně náleží.
(2) Věcně příslušný orgán Sněmovny rozhodne, zda vyslechne pisatele petice nebo toho, kdo zastupuje členy petičního výboru, a zda o obsahu petice uvědomí příslušného člena vlády, popřípadě vedoucího jiného správního úřadu nebo představitele územní samosprávy.
(3) Po provedeném šetření věcně příslušný orgán Sněmovny vyrozumí toho, kdo petici podal. V odpovědi uvede stanovisko k obsahu petice a způsobu jejího vyřízení. Stejnopis odpovědi předá petičnímu výboru.
(4) O přijatých peticích, jejich obsahu a způsobu vyřízení předkládá petiční výbor Sněmovně zprávy. Ve zprávě zejména uvede, kdo petice podal, kdy byly doručeny, čeho se týkaly a jak, kdy a kým byly projednány a vyřízeny. Nestanoví-li Sněmovna jinak, předloží výbor takovou zprávu nejpozději do 15. srpna za první pololetí běžného roku a do 15. února za druhé pololetí předchozího kalendářního roku.
(5) Zprávu o obsahu a způsobu vyřizování, popřípadě vyřízení peticí si může Sněmovna vyžádat od petičního výboru kdykoli.

§ 114

Jiná podání občanů

Podání, která nejsou peticemi, předá petiční výbor Kanceláři sněmovny, která je předloží věcně příslušným výborům nebo komisím anebo je postoupí příslušným úřadům nebo institucím. Pisatele o vyřízení nebo postoupení vždy vyrozumí.

ČÁST OSMNÁCTÁ

PROJEDNÁVÁNÍ ZPRÁV, INFORMACÍ NEBO JINÝCH OBDOBNÝCH PODKLADŮ

§ 114a

(1) Sněmovna projednává zprávy, informace nebo jiné obdobné podklady, o nichž to stanoví zákon nebo usnesení Sněmovny.
(2) Podklad se doručí všem poslancům. Organizační výbor podle povahy věci přikáže podklad k projednání věcně příslušnému výboru nebo doporučí zařadit podklad do návrhu pořadu schůze Sněmovny bez projednání ve věcně příslušném výboru.
(3) Je-li podklad předkládán Sněmovně z důvodu, že jeho projednávání bylo zařazeno na pořad schůze Sněmovny při schvalování, popřípadě změně nebo doplnění pořadu schůze, podklad se výboru k projednání nepřikazuje, neusnese-li se Sněmovna jinak.

§ 114b

(1) Usnesení věcně příslušného výboru o podkladu, popřípadě oponentní zpráva nebo záznam o jednání výboru se doručí všem poslancům.
(2) Usnesení věcně příslušného výboru o podkladu se okamžikem schválení pořadu nejbližší schůze Sněmovny považuje za rozhodnutí Sněmovny.
(3) Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, pokud
a) se jedná o podklad, o němž to stanoví Sněmovna usnesením podle § 1 odst. 2,
b) organizační výbor doporučí zařazení podkladu do návrhu pořadu schůze Sněmovny,
c) projednávání podkladu již bylo zařazeno na pořad schůze Sněmovny,
d) nejpozději před zahájením nejbližší schůze Sněmovny věcně příslušný výbor, jiný výbor, menšina výboru v oponentní zprávě nebo poslanecký klub doručí předsedovi Sněmovny písemnou žádost o zařazení podkladu na pořad schůze Sněmovny, nebo
e) poslanecký klub požádá o zařazení podkladu na pořad nejbližší schůze Sněmovny podle § 54 odst. 5.
(4) Za nejbližší schůzi Sněmovny se nepovažuje schůze,
a) jejíž pořad nelze změnit nebo doplnit,
b) jejíž pořad nebyl schválen, nebo
c) při jejímž zahájení neuplynulo od doručení usnesení věcně příslušného výboru o podkladu poslancům nejméně 24 hodin.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

ZPŮSOBY VOLEB A NOMINACÍ

§ 115

(1) Funkcionáři Sněmovny, výborů, komisí a vyšetřovací komise se volí většinovým způsobem; obdobně se postupuje při volbě orgánů Sněmovny zřízených na základě zákona**15)** a jejich funkcionářů.
(2) Výbory se ustavují podle zásady poměrného zastoupení, pokud tento zákon nestanoví jinak.
(3) Sněmovna rozhodne, které komise se ustavují na základě parity, které podle zásady poměrného zastoupení a které se volí většinovým způsobem; rozhodne též, jakým způsobem se volí vyšetřovací komise.
(4) Funkcionáři a orgány volené Sněmovnou podle zvláštních předpisů**16)** se volí rovněž většinovým způsobem.

§ 116

(1) Návrhy na kandidáty pro volbu předsedy Sněmovny, místopředsedů Sněmovny, předsedů výborů a komisí Sněmovny a na nominaci ověřovatelů Sněmovny podávají volební komisi písemně poslanecké kluby; poslanecké kluby navrhují též členy výborů a komisí Sněmovny a návrhy na jejich počty.
(2) Členy volební komise navrhují poslanecké kluby. Volební komisi ustavuje podle zásady poměrného zastoupení skupina poslanců delegovaná poslaneckými kluby na základě parity. Členové volební komise se ujímají funkcí poté, kdy Sněmovna vzala ustavení volební komise na vědomí.
(3) Volební komise postupuje podle volebního řádu, který stanoví podrobnosti konání voleb Sněmovnou a nominací vyžadujících souhlas Sněmovny a je přílohou č. 2 tohoto zákona.

ČÁST DVACÁTÁ

KANCELÁŘ SNĚMOVNY

§ 117

Úkoly Kanceláře sněmovny

(1) Kancelář sněmovny plní úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Sněmovny, jejích orgánů a funkcionářů, poslanců a poslaneckých klubů a poslanců Evropského parlamentu, zvolených na území České republiky.
(2) Kancelář sněmovny spravuje rozpočet Sněmovny.
(3) Kancelář sněmovny je oprávněna prodávat upomínkové a propagační předměty, které se vztahují k činnosti Sněmovny nebo Kanceláře sněmovny. Příjem z prodeje upomínkových a propagačních předmětů Kanceláří sněmovny je příjmem státního rozpočtu.
(4) V čele Kanceláře sněmovny stojí vedoucí Kanceláře, který odpovídá předsedovi Sněmovny za její činnost.
(5) Podrobnosti o organizaci a úkolech Kanceláře sněmovny upravuje Organizační řád Kanceláře Poslanecké sněmovny, který vydá na návrh vedoucího Kanceláře organizační výbor.

§ 118

Některá pracovněprávní ustanovení

(1) Zaměstnanci Kanceláře sněmovny jsou ke Kanceláři sněmovny v pracovněprávním vztahu, jímž je pracovní poměr, popřípadě výjimečně též některá z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Jejich pracovněprávní vztahy se řídí zákoníkem práce a ostatními pracovněprávními předpisy, pokud z dalších ustanovení tohoto zákona nevyplývá něco jiného.
(2) Plat a odměna za pracovní pohotovost zaměstnanců Kanceláře sněmovny se řídí zvláštním zákonem**17)** a Platovým řádem Kanceláře Poslanecké sněmovny. Platový řád Kanceláře Poslanecké sněmovny vydá na návrh vedoucího Kanceláře rozpočtový výbor.
(3) Vedoucího Kanceláře jmenuje a odvolává předseda Sněmovny po schválení návrhu předsedy Sněmovny organizačním výborem. Ostatní zaměstnance Kanceláře sněmovny přijímá do pracovního poměru vedoucí Kanceláře.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

PARLAMENTNÍ STRÁŽ

§ 119

(1) K ochraně pořádku a bezpečnosti v budově Sněmovny, popřípadě tam, kde Sněmovna nebo její orgány jednají, se zřizuje Parlamentní stráž.

(2) Úkoly, organizaci a řízení Parlamentní stráže, jakož i povinnosti a oprávnění jejích příslušníků stanoví zvláštní zákon.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

VŠEOBECNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 120

(1) Písemné podklady pro jednání Sněmovny (sněmovní tisky) a Těsnopisecké zprávy o schůzích Sněmovny s uvedením všech vystoupení, přijatých usnesení a výsledků hlasování, jsou sněmovními publikacemi.
(2) Sněmovní publikace jsou veřejné; lze do nich nahlédnout a pořizovat jejich opisy a výpisy z nich v Kanceláři sněmovny.
(3) Sněmovní publikace se zveřejňují v elektronické podobě.

§ 120a

(1) Sněmovní tisky se poslancům doručují jejich zveřejněním v elektronické podobě.
(2) Současně se zveřejněním sněmovního tisku v elektronické podobě se uvede i údaj o datu, hodině a minutě zveřejnění. Tímto okamžikem se sněmovní tisk považuje za doručený všem poslancům. Následná přerušení dálkového přístupu k elektronické podobě sněmovního tisku nemají vliv na běh lhůt podle tohoto zákona, neusnese-li se Sněmovna v případě hodném zvláštního zřetele jinak.
(3) Jsou-li ve znění sněmovního tisku doručeného poslancům provedeny dodatečné opravy nebo jiné změny, sněmovní tisk se doručí poslancům opakovaně. Lhůty podle tohoto zákona počínají takovým doručením běžet znovu; ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně.
(4) Pro účely tohoto zákona se zveřejněním v elektronické podobě rozumí zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, které zajišťuje Kancelář sněmovny.

§ 120b

Návrhy zákonů, mezinárodní smlouvy, stanoviska vlády, zprávy, informace nebo jiné podklady pro jednání Sněmovny se předkládají předsedovi Sněmovny v elektronické podobě.

§ 120c

(1) Předložením podkladu v elektronické podobě se rozumí takové jeho zpřístupnění Kanceláři sněmovny, které umožňuje, aby byl v elektronické podobě bez dalších úprav zveřejněn v souladu s tímto zákonem.
(2) Navrhovatel je povinen ověřit si u Kanceláře sněmovny technické požadavky na předkládání podkladů, aby mohl dostát požadavku podle odstavce 1.
(3) Nesplňuje-li předložený podklad požadavky stanovené tímto zákonem, má se za to, že nebyl předložen; předseda Sněmovny vyzve navrhovatele k odstranění zjištěných nedostatků do 5 pracovních dnů ode dne jeho předložení.

§ 120d

(1) V nezbytném případě předseda Sněmovny vyhlásí mimořádný stav doručování sněmovních tisků.
(2) Po dobu mimořádného stavu se písemné návrhy předkládají a sněmovní tisky poslancům doručují pouze v listinné podobě. Písemný návrh nebo sněmovní tisk, který nebyl poslancům doručen v listinné podobě, nelze po dobu mimořádného stavu projednat.
(3) Předseda Sněmovny mimořádný stav zruší, nejsou-li důvody pro jeho trvání. Neučiní-li tak předseda Sněmovny, zruší mimořádný stav Sněmovna.

§ 120e

Podklady pro neveřejná jednání Sněmovny se poslancům doručují a písemné návrhy se předkládají pouze v listinné podobě. Při nakládání s dokumenty obsahujícími utajované informace se postupuje v souladu s právními předpisy na ochranu utajovaných informací.

§ 120f

Využití elektronického systému tvorby právních předpisů

(1) Návrh zákona, stanovisko vlády k návrhu zákona, pozměňovací návrh k návrhu zákona včetně návrhu na změnu zákona obsaženého v usnesení výboru nebo v oponentní zprávě, návrh na opravu data účinnosti v návrhu zákona a jeho legislativně technických, gramatických a písemných chyb a návrh úprav zákona vyplývajících z přednesených pozměňovacích návrhů se zpracovávají a předkládají v elektronickém systému tvorby právních předpisů. Umožňuje-li zákon podávat návrh podle věty první ústně, zajistí Kancelář sněmovny bezodkladně zpracování návrhu podle věty první podaného ústně v elektronickém systému tvorby právních předpisů.

(2) Kancelář sněmovny zpracuje souhrn podaných pozměňovacích návrhů podle § 94 odst. 2 v elektronickém systému tvorby právních předpisů.
(3) Předseda Sněmovny ve spolupráci s Kanceláří sněmovny prostřednictvím elektronického systému tvorby právních předpisů zabezpečí
a) před projednáním návrhu zákona ve výborech legislativně technickou úpravu návrhu zákona, která vyplývá z právních předpisů a nálezů Ústavního soudu a věcně nemění obsah návrhu zákona,
b) před projednáním návrhu zákona ve výborech legislativně technickou úpravu návrhu zákona, která věcně nemění obsah návrhu zákona a vyplývá z návrhů změn tohoto právního předpisu dříve předložených Poslanecké sněmovně k projednání a dosud Poslaneckou sněmovnou neodmítnutých, které se týkají měněných ustanovení a ze kterých návrh zákona vychází,
c) před zasláním souhrnu podaných pozměňovacích návrhů poslancům legislativně technickou úpravu návrhu zákona, která vyplývá z právních předpisů a nálezů Ústavního soudu a věcně nemění obsah návrhu zákona; má-li takto prováděná legislativně technická úprava dopad na podaný pozměňovací návrh, uvede se tato skutečnost v souhrnu podaných pozměňovacích návrhů,
d) před zasláním souhrnu podaných pozměňovacích návrhů poslancům legislativně technickou úpravu návrhu zákona, která věcně nemění obsah návrhu zákona a vyplývá z návrhů změn tohoto právního předpisu dříve předložených Poslanecké sněmovně k projednání a dosud Poslaneckou sněmovnou neodmítnutých, které se týkají měněných ustanovení a ze kterých návrh zákona vychází; má-li takto prováděná legislativně technická úprava dopad na podaný pozměňovací návrh, uvede se tato skutečnost v souhrnu podaných pozměňovacích návrhů,
e) před zasláním návrhu zákona Senátu legislativně technickou úpravu návrhu zákona, zejména úpravu vyplývající ze schválených pozměňovacích návrhů a úpravu vyplývající z právních předpisů a nálezů Ústavního soudu, která věcně nemění obsah návrhu zákona,
f) před postoupením zákona prezidentu republiky legislativně technickou úpravu zákona vyplývající z právních předpisů a nálezů Ústavního soudu, která věcně nemění obsah zákona.
(4) Kancelář sněmovny zaznamená návrhy na rozhodnutí týkající se projednávání návrhu zákona, přijatá rozhodnutí týkající se projednávání návrhu zákona a prohlášení týkající se projednávání návrhu zákona neprodleně po jejich podání nebo učinění v elektronickém systému tvorby právních předpisů. Kancelář sněmovny vloží dokumenty související s projednáváním návrhu zákona neprodleně po jejich předložení do elektronického systému tvorby právních předpisů. Kancelář sněmovny zaznamená skutečnost, že návrh zákona není možné z důvodů uvedených v § 121 projednat, neprodleně v elektronickém systému tvorby právních předpisů.
(5) Předseda Sněmovny zašle nebo postoupí návrh zákona podle § 97 odst. 1 a přijatý zákon podle § 98 odst. 1 a § 107 odst. 2 a 3 prostřednictvím elektronického systému tvorby právních předpisů.
(6) Nastane-li překážka bránící využití elektronického systému tvorby právních předpisů a je-li třeba neprodleně zpracovat návrh zákona, tvorba, postoupení a podepsání návrhu zákona probíhá elektronicky bez využití elektronického systému tvorby právních předpisů, a není-li to možné, v listinné podobě. Pomine-li překážka podle věty první, návrh zákona včetně dokumentů souvisejících s projednáváním návrhu zákona vloží neprodleně správce elektronického systému tvorby právních předpisů v součinnosti s Kanceláří sněmovny do elektronického systému tvorby právních předpisů.

§ 121

(1) V novém volebním období Sněmovny nelze projednat návrhy, které nebyly projednány a rozhodnuty v minulém volebním období, s výjimkou peticí a návrhů, o nichž je ústavním zákonem oprávněn po rozpuštění Sněmovny rozhodnout Senát, a návrhu vlády podle § 109i.
(2) Ztratí-li poslanec mandát (§ 6), nelze projednat návrhy, které podal.

§ 122

(1) Návrhy zákonů předložené Sněmovně před účinností tohoto zákona se projednají podle dosavadních předpisů.**18)**
(2) K zásadám zákonů, které byly ke dni účinnosti tohoto zákona výbory projednány, sdělí navrhovateli stanovisko předseda Sněmovny; ostatní předložené zásady zákonů se neprojednají.

§ 123

Orgány Sněmovny, jejich funkcionáři, funkcionáři Sněmovny a ověřovatelé Sněmovny, jakož i poslanecké kluby a jejich funkcionáři zvolení nebo ustavení podle dosavadních předpisů**18)** se považují za orgány a funkcionáře zvolené a ustavené podle tohoto zákona.

§ 124

Do doby přijetí zákona o Parlamentní stráži vykonává funkci Parlamentní stráže Policie České republiky.

§ 125

Ve všech společných prostorách Sněmovny je zakázáno kouřit. Kouření je povoleno v místnosti, která bude vyčleněna Kanceláří sněmovny, označena a vybavena jako kuřárna.

§ 126

Do doby přijetí zákona o jednacím řádu Senátu se pro jednání Senátu použijí přiměřeně ustanovení tohoto zákona.

§ 127

Zákon České národní rady č. 371/1990 Sb., o platu a náhradách výdajů poslanců České národní rady, ve znění zákona České národní rady č. 267/1991 Sb., zákona České národní rady č. 10/1993 Sb. a zákona č. 331/1993 Sb., se mění takto:
"Část pátá včetně nadpisu se vypouští.".

§ 128

Zrušovací ustanovení

Zrušují se
1. zákon České národní rady č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona České národní rady č. 249/1990 Sb., zákona České národní rady č. 97/1991 Sb., zákona České národní rady č. 280/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 42/1993 Sb.,
2. zákon České národní rady č. 36/1989 Sb., o poslancích České národní rady, ve znění zákona České národní rady č. 371/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 280/1991 Sb.

§ 129

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1995.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 573/2006 Sb. Čl. II
Ustanovení čl. I bodu 2 se poprvé použije pro ustavení poslaneckých klubů podle § 77 odst. 1 u poslanců zvolených ve volbách do Poslanecké sněmovny uskutečněných ve dnech 2. a 3. června 2006. Po nabytí účinnosti tohoto zákona tak může vzniknout i poslanecký klub, který nebylo možno ustavit podle dřívějších předpisů.

Přechodná ustanovení zavedena zákonem č. 265/2014 Sb. Čl. II

1. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se při projednávání sněmovních tisků postupuje podle tohoto zákona. Nelze však zpětně vyžadovat splnění požadavků spojených s fází projednávání, která proběhla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Není-li při projednávání návrhu zákona předloženého Poslanecké sněmovně přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zřejmé, který výbor je garančním výborem, určí garanční výbor Poslanecká sněmovna.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 277/2019 Sb. Čl. XV

Projednávání návrhu zákona, který byl předložen k projednání přede dnem 15. ledna 2026, se dokončí podle zákona č. 90/1995 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

Příloha č. 1

Jednací řád vyšetřovací komise

Čl. 1

Obecné ustanovení

(1) Vyšetřovací komise (dále jen "komise") se skládá z předsedy, místopředsedy, ověřovatelů a z dalších členů.
(2) Místopředsedu a dva ověřovatele komise volí a odvolává komise.

(3) Ke zvolení nebo odvolání místopředsedy a ověřovatelů komise je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů komise.
(4) Členství v komisi je nezastupitelné.
(5) Úkoly organizační a administrativní povahy zabezpečuje pro komisi tajemník, který není členem komise; tajemníka komise ustanovuje do funkce a odvolává z ní předseda komise po projednání s vedoucím Kanceláře Poslanecké sněmovny.

Čl. 2

Předseda komise

(1) Předseda komise zejména
a) svolává, zahajuje, řídí a ukončuje schůze komise,
b) navrhuje pořad schůze komise,
c) organizuje činnost komise,
d) odpovídá za činnost komise Poslanecké sněmovně (dále jen "Sněmovna"),
e) zastupuje komisi navenek,
f) plní další úkoly, jimiž ho komise pověří.
(2) Předseda komise je povinen svolat schůzi komise, požádá-li o to předseda Sněmovny nebo alespoň dvě pětiny všech členů komise. V takovém případě svolá schůzi komise do 15 dnů od doručení žádosti. Žádost musí obsahovat návrh pořadu jednání komise.

Čl. 3

Místopředseda komise

Předsedu komise zastupuje místopředseda komise. Při zastupování má místopředseda komise práva a povinnosti předsedy komise s výjimkou věcí, které si předseda komise vyhradí.

Čl. 4

Tajemník komise

Tajemník komise zejména
a) organizačně zajišťuje činnost komise, zejména přípravu a průběh jejích schůzí,
b) odpovídá za zpracování a rozeslání zápisu ze schůze komise všem členům komise,
c) zajišťuje evidenci opatření a úkolů, které vyplynuly ze schůze komise, a podle pokynů předsedy komise informuje komisi o jejich plnění,
d) zajišťuje styk komise s Kanceláří Poslanecké sněmovny.

Čl. 5

Základní zásady jednání komise

(1) Jsou-li předseda i místopředseda komise nepřítomni, svolává, zahajuje, řídí a ukončuje schůze komise její člen, jehož tím komise nebo její předseda pověří.
(2) Jednání komise je veřejné. Usnese-li se komise, že její jednání nebo jeho část je neveřejné, účastní se jej jen její členové. Jiné osoby, zejména ty, jejichž jednání komise vyšetřuje, svědci, znalci, tlumočníci, jakož i další odborní a administrativně techničtí zaměstnanci se účastní nebo jsou přítomni neveřejného jednání komise jen s jejím souhlasem, nebo stanoví-li tak zákon.
(3) Komise urychleně projedná věc, která má být vyšetřena, a svá zjištění předloží s návrhem Sněmovně.
(4) O svolání schůze komise musí být její členové vyrozuměni nejméně tři dny předem.
(5) Komise postupuje při vyšetřování tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci, z něhož by mohla při rozhodování vycházet. Komise zjišťuje se stejnou pečlivostí všechny okolnosti vyšetřované věci a k jejímu objasnění provádí důkazy z vlastního i jiného podnětu.
(6) Členové komise hodnotí důkazy týkající se vyšetřované věci podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém zvážení všech okolností, a to jednotlivě i v jejich souhrnu.
(7) Výpověď osoby, jejíž jednání je předmětem vyšetřování, nezbavuje komisi povinnosti přezkoumat všechny okolnosti vyšetřované věci.
(8) Jednání před komisí je ústní.
(9) Komise při svém rozhodování přihlédne jen k důkazům, které byly před ní provedeny.
(10) Komise poučí svědka, znalce, popřípadě jinou osobu v každém období vyšetřování o jejich právech a povinnostech; komise umožní uvedeným osobám uplatnění jejich práv.
(11) Komise dbá, aby se osoby, které se účastní jejího jednání, zdržely všeho, co by mohlo narušit nebo znevážit průběh jednání.

(12) Komise spolupracuje zejména s ministerstvy, s jinými správními úřady, se státními zastupitelstvími a se zastupitelstvy územních samosprávných celků.

Čl. 6

Poskytování informací

(1) V případě neveřejného jednání informuje komise veřejnost o své činnosti zejména prostřednictvím sdělovacích prostředků. Přitom dbá, aby neohrožovala objasnění skutečností důležitých pro posouzení věci, která má být vyšetřena, a o osobách účastnících se vyšetřování neuveřejňovala údaje, které přímo nesouvisejí s vyšetřovanou věcí nebo které by jim mohly způsobit bezdůvodnou újmu.
(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 může komise odepřít poskytnutí informací.
(3) Ustanovením odstavce 1 není dotčena povinnost zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství ani státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

Čl. 7

Hlasování

(1) Komise rozhoduje o každém návrhu hlasováním. Způsob hlasování navrhne předsedající schůze. Hlasuje se veřejně nebo tajně. Veřejně se hlasuje zpravidla zdvižením ruky. Tajně se hlasuje hlasovacími lístky.
(2) Hlasování řídí předsedající schůze. Je povinen komisi upozornit, že bude přistoupeno k hlasování.
(3) Komise je schopna se usnášet, je-li přítomna alespoň jedna třetina všech jejích členů. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů komise.
(4) Předsedající vyhlásí výsledek hlasování tak, že sdělí počet přítomných členů komise, počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu a ohlásí, zda byl návrh přijat.
(5) Každý člen komise může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti způsobu nebo výsledku hlasování. O takové námitce rozhodne komise bez rozpravy.
(6) Vyhoví-li komise námitce proti výsledku hlasování, musí se hlasování opakovat.
(7) Komise přijímá o výsledcích svých jednání usnesení, které podepisuje předseda a ověřovatel komise.

Čl. 8

(1) Členové komise mohou podávat k pořadu jednání nebo k projednávaným věcem návrhy, z nichž musí být zřejmé, co je jejich obsahem a na čem se má komise usnést. Předsedající může požádat člena komise, aby svůj návrh zpřesnil nebo ho předložil písemně.
(2) Navrhovatel může vzít svůj návrh zpět do doby, než se přikročí k hlasování o něm. Poté ho může vzít zpět jen se souhlasem komise.

Čl. 9

(1) Komise může v průběhu schůze hlasováním bez rozpravy přesunout nebo přeložit body pořadu, sloučit body pořadu nebo některý bod pořadu vypustit; obdobně může přerušit projednávání bodu pořadu a další jednání o něm odročit.
(2) Schůze komise může být hlasováním bez rozpravy přerušena. Komise může současně určit, kdy bude schůze pokračovat.

Čl. 10

(1) Členové komise mají právo mluvit a předkládat návrhy ve svém mateřském jazyce.
(2) Nemluví-li člen komise česky, tlumočí se jeho projev do českého jazyka, požádá-li o to alespoň jeden člen komise. Písemné návrhy předložené v jiném než českém jazyce se přeloží do českého jazyka. O přibrání tlumočníka rozhodne komise.
(3) Nemluví-li jiný řečník česky, postupuje se obdobně podle odstavce 2.
(4) O ustanovení tlumočníka, o způsobilosti k této funkci, o vyloučení z ní, o právu odepřít provedení tlumočnického úkonu, o slibu a o připomenutí povinností před provedením tlumočnického úkonu, jakož i o náhradě hotových výloh a odměně za tlumočnický úkon platí zvláštní předpisy.**1)**

Čl. 11

Zápis o schůzi komise

(1) O schůzi komise se pořizuje zápis a těsnopisecký nebo zvukový záznam.
(2) V zápisu se uvede pořad schůze, kdo schůzi řídil, jaké návrhy byly podány, kteří řečníci vystoupili, a informace o výsledku hlasování. Součástí zápisu jsou úplné texty předložených písemných návrhů, sepsaných protokolů, přijatých usnesení a prohlášení, popřípadě jiných dokumentů, které byly předmětem jednání.

(3) Zápis po jeho ověření ověřovatelem schvaluje a podepisuje předseda komise nejpozději do sedmi dnů od skončení schůze. Ověřený zápis se odevzdává společně s přílohami nejpozději do dvou měsíců od skončení schůze k uložení.
(4) Zápis včetně jeho příloh je veřejně přístupný a mohou z něj být činěny výpisy a opisy. Byly-li jednání komise nebo jeho část prohlášeny za neveřejné, mají právo do zápisu včetně jeho příloh, popřípadě do jiného záznamu nahlížet a činit si z nich výpisy a opisy jen členové komise. V takovýchto případech může komise rozhodnout, že do zápisu včetně jeho příloh, popřípadě do jiného záznamu může nahlédnout a činit si z nich výpisy a opisy i jiná osoba.
(5) O opravě a doplnění zápisu, popřípadě jiného záznamu a o námitkách proti těmto záznamům rozhoduje komise; její rozhodnutí je konečné.
(6) Předseda komise je oprávněn opravit v zápisu, popřípadě v jiném záznamu písařské chyby nebo jiné zřejmé nesprávnosti. Oprava se provede tak, aby původní zápis zůstal čitelný. Opravu podepíše předseda a ověřovatel komise.

SVĚDCI

Povinnost svědčit

ČI. 12

Každý je povinen na předvolání komise se dostavit ke komisi a vypovídat jako svědek o tom, co je mu známo o věci, která má být vyšetřena, nebo o okolnostech důležitých pro vyšetření této věci.

ČI. 13

V rámci neveřejného jednání nebo jeho části smí být svědci dotazování i na skutečnosti tvořící předmět státního tajemství.**2)** Ustanovení zvláštního předpisu o povinnosti zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících státní tajemství a o zprošťování této mlčenlivosti**3)** se při výslechu svědka před vyšetřovací komisí neužije.

ČI. 14

Zákaz výslechu

(1) Svědek nesmí být vyslýchán tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl zproštěn této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.
(2) Zákaz výslechu podle odstavce 1 se nevztahuje na svědeckou výpověď týkající se trestného činu, stran něhož má svědek oznamovací povinnost podle trestního zákona.

ČI. 15

Právo odepřít výpověď

(1) Právo odepřít výpověď jako svědek ve věci osoby, jejíž jednání komise vyšetřuje, má příbuzný této osoby v pokolení přímém, její sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel a druh; jestliže je vyšetřovaných více a svědek je v uvedeném poměru jen k některému z nich, má právo odepřít výpověď stran jiných vyšetřovaných jen tehdy, nelze-li výpověď, která se jich týká, odloučit od výpovědi týkající se vyšetřovaného, k němuž je svědek v tomto poměru.
(2) Svědek je oprávněn odepřít vypovídat, jestliže by výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu anebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní.
(3) Odepřít výpověď jako svědek nemůže však ten, kdo má stran trestného činu, jehož se svědecká výpověď týká, oznamovací povinnost podle trestního zákona.

VÝSLECH SVĚDKA

ČI. 16

(1) Před výslechem svědka je třeba vždy zjistit jeho totožnost, jeho poměr k osobě, jejíž jednání komise vyšetřuje, poučit jej o právu odepřít výpověď, a je-li toho třeba, též o zákazu výslechu nebo o možnosti postupu přiměřeně podle § 55 odst. 2 trestního řádu, jakož i o tom, že je povinen vypovědět úplnou pravdu a nic nezamlčet. Dále musí být poučen o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi. Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než patnáct let, je třeba ji poučit přiměřeně jejímu věku.
(2) Na počátku výslechu musí být svědek dotázán na poměr k projednávané věci a k osobám, které se účastní jednání, a podle potřeby též na jiné okolnosti významné pro zjištění jeho hodnověrnosti.

Svědkovi musí být dána možnost, aby souvisle vypověděl vše, co sám o věci ví a odkud se dozvěděl okolnosti, které uvádí.
(3) Svědkovi mohou být kladeny otázky k doplnění výpovědi nebo k odstranění neúplnosti, nejasnosti a rozporů. Svědkovi nesmějí být kladeny otázky, v nichž by byly obsaženy okolnosti, které se mají zjistit teprve z jeho výpovědi.
(4) Je-li toho třeba ke zjištění pravosti rukopisu, může být svědkovi přikázáno, aby napsal potřebný počet slov.

Čl. 17

Rozhodnutí komise, která neshledala důvod k sepsání protokolu o výslechu přiměřeně způsobem uvedeným v § 55 odst. 2 trestního řádu, je konečné.

Čl. 18

(1) Je-li osoba mladší než patnáct let vyslýchána jako svědek o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výslechu se přibere pedagog nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla ke správnému vedení výslechu. Může-li to přispět ke správnému provedení výslechu, mohou být přibráni i rodiče.
(2) V dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech. Osoba, která byla k výslechu přibrána, se podle potřeby vyslechne ke správnosti a úplnosti zápisu, ke způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i ke způsobu, jímž vyslýchaná osoba vypovídala.

Čl. 19

Svědečné

(1) Svědek má nárok na náhradu nutných nákladů a ušlého výdělku. Nárok zaniká, neuplatní-li ho u komise do tří dnů po jeho účasti na jednání komise nebo poté, co mu bylo sděleno, že k jednání nedojde; na to musí být svědek upozorněn.
(2) Náhradu nutných nákladů a ušlého výdělku určí předseda komise.

Čl. 20

Vydání věci

(1) Kdo má u sebe věc důležitou pro vyšetření věci, je povinen ji na vyzvání předložit komisi; je-li ji nutno pro účely vyšetřování zajistit, je povinen věc na vyzvání komisi vydat. Při vyzvání je třeba ho upozornit na to, že nevyhoví-li výzvě, může mu být věc odňata.
(2) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na listinu, jejíž obsah se týká okolnosti, o které platí zákaz výslechu (čl. 14), ledaže došlo ke zproštění povinnosti zachovat věc v tajnosti nebo ke zproštění povinnosti mlčenlivosti.
(3) Vyzvat k vydání věci je oprávněn předseda komise.
(4) Není-li věci, která byla vydána, třeba k dalšímu řízení, vrátí se tomu, kdo ji vydal. Při vrácení věci se užije obdobně ustanovení § 80 a 81 trestního řádu.

ZNALCI

Čl. 21

Přibrání znalce

(1) Je-li k objasnění skutečnosti důležité pro vyšetření věci třeba odborných znalostí, rozhodne komise o přibrání znalce. Místo přibrání znalce je možno se spokojit v jednoduchých případech s potvrzením nebo odborným vyjádřením, o jejichž správnosti nejsou pochybnosti.
(2) Znalec musí být v předvolání upozorněn na povinnost bez odkladu oznámit skutečnosti, pro které by byl vyloučen nebo které mu jinak brání být ve věci činný jako znalec. Znalec musí být též poučen o významu znaleckého posudku z hlediska obecného zájmu a o trestních následcích křivé výpovědi a vědomě nepravdivého znaleckého posudku.

Čl. 22

Příprava posudku

(1) Komise poskytne znalci potřebná vysvětlení ze spisu a vymezí jeho úkoly. Je-li toho v případech, kdy je jednání nebo jeho část neveřejné, třeba, dovolí komise znalci nahlédnout do spisů nebo mu spisy zapůjčí. V případech, kdy je jednání nebo jeho část neveřejné, může též komise znalci dovolit, aby byl přítomen při výslechu osoby, jejíž jednání je předmětem vyšetřování, jakož i svědků. Komise též

může znalci dovolit, aby osobě, jejíž jednání je předmětem vyšetřování, jakož i svědkům kladl otázky vztahující se k předmětu znaleckého posudku.
(2) Komise znalci zpravidla uloží, aby posudek vypracoval písemně.

ČI. 23

Výslech znalce

Vypracoval-li znalec posudek písemně, stačí, aby se při výslechu na něj odvolal a stvrdil jej. Nebyl-li posudek vypracován písemně, nadiktuje jej znalec při výslechu do protokolu.

ČI. 24

Vady posudku

Má-li komise pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, požádá komise znalce o vysvětlení. Nevedlo-li vysvětlení k výsledku, přibere komise znalce jiného.

ČI. 25

Posudek ústavu

(1) Ve výjimečných, zvlášť obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může komise rozhodnout o přibrání státního orgánu nebo státního ústavu k podání posudku nebo k přezkoumání posudku podaného znalcem.
(2) Státní orgán nebo státní ústav podá posudek písemně. V něm označí osobu, která posudek vypracovala a může být v případě potřeby slyšena jako znalec.

ČI. 26

O ustanovení znalce, o způsobilosti k této funkci a o vyloučení z ní, o právu odepřít provedení znaleckého úkonu, o slibu a o připomenutí povinností před provedením znaleckého úkonu, jakož i o náhradě hotových výloh a o odměně za znalecký úkon (znalečné) platí zvláštní předpisy.**1)**

PŘEDVOLÁNÍ A PŘEDVEDENÍ

ČI. 27

(1) Jestliže se svědek, ač byl řádně předvolán, bez dostatečné omluvy nedostaví, může být předveden. Na to a na jiné následky nedostavení musí být svědek v předvolání upozorněn. O předvedení požádá komise příslušný policejní orgán.**4)**
(2) Nedostaví-li se příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, je nutno požádat jeho velitele, aby sdělil důvod, proč se předvolaný nedostavil, popřípadě aby ho dal předvést.
(3) Osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vazbě se předvolává prostřednictvím věznice, popř. vazební věznice, se žádostí o předvedení. Je-li předvolaná osoba ve vazbě v jiné věci, je třeba k žádosti připojit písemný souhlas s předvedením, který vydá příslušný státní zástupce, předseda senátu nebo samosoudce.
(4) Hospitalizovaná osoba se předvolává prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb, který také zajistí její předvedení. Vyžaduje-li to bezpečnost zaměstnanců poskytovatele, učiní poskytovatel sám opatření, aby byla při předvedení hospitalizované osoby zajištěna bezpečnost jeho zaměstnanců.

DORUČOVÁNÍ

ČI. 28

(1) Nebyla-li písemnost doručena při jednání komise, doručí se zpravidla poštou.
(2) V případě potřeby, zejména při nařízeném předvedení, při neúspěšnosti pokusu doručit jiným způsobem do vlastních rukou adresáta zásilku, u níž je uložení vyloučeno, nebo při nebezpečí, že průtahem v doručování bude jednání zmařeno, lze o doručení požádat i policejní orgán**4)** nebo obecní úřad.
(3) Nebyl-li adresát zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, doručí se jiné dorostlé osobě bydlící v témže bytě nebo v témže domě anebo zaměstnané na témže pracovišti, je-li ochotna písemnost převzít a její odevzdání obstarat.
(4) Není-li takové osoby, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy byla uložena, i když se adresát o uložení nedověděl.

ČI. 29

(1) Do vlastních rukou se doručuje
a) předvolání na jednání komise,
b) jiná písemnost, jestliže to předseda komise z důležitých důvodů nařídí.

(2) Nebyl-li adresát zásilky zastižen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.
(3) Uložit doručovanou zásilku podle odstavce 2 nelze, doručuje-li se písemnost do vlastních rukou podle odstavce 1.
(4) Je-li uložení doručované zásilky vyloučeno, musí to odesílatel na zásilce nápadně vyznačit.

Čl. 30

(1) Odepře-li adresát písemnost přijmout, poznamená se to na doručence spolu s datem a důvodem odepření a písemnost se vrátí.
(2) Uzná-li komise, že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se písemnost za doručenou dnem, kdy přijetí bylo odepřeno; na tento následek musí být adresát doručovatelem upozorněn.

Čl. 31

(1) Písemnost určená tomu, na němž se vykonává trest odnětí svobody nebo který je ve vazbě, se doručuje prostřednictvím věznice, popř. vazební věznice, ve které je umístěn.
(2) Osobě v ústavní péči se doručuje písemnost prostřednictvím správy příslušného zařízení. Obdobně se postupuje u chovance domova mládeže a jiného kolektivního zařízení pro mládež.
(3) Písemnost určená osobám požívajícím výsad a imunit podle mezinárodního práva nebo osobám v jejich bytech se předloží Ministerstvu spravedlnosti, které zařídí její doručení.
(4) Písemnost určená příslušníku ozbrojených sil a ozbrojených sborů v činné službě, který není hromadně ubytován ve vojenských objektech nebo objektech ozbrojených sborů, se doručuje přímo. V ostatních případech se doručuje prostřednictvím jeho nadřízeného. Není-li znám útvar, ve kterém voják koná službu, doručuje se prostřednictvím posádkové správy; není-li známa, prostřednictvím okresní vojenské správy.

PROTOKOL

Čl. 32

(1) O důležitých úkonech učiněných v průběhu vyšetřování, zejména o výslechu svědka, znalce nebo jiné osoby se sepíše protokol, který musí zejména obsahovat
a) označení komise,
b) místo, čas a předmět úkonu,
c) jméno a příjmení osob, které byly úkonu přítomny,
d) stručné vylíčení průběhu úkonu včetně jeho obsahu,
e) námitky přítomných osob proti obsahu protokolu.
(2) Protokol o výpovědi osoby neznalé českého jazyka se sepíše v českém jazyce. Záleží-li na doslovném znění výpovědi, zapíše se do protokolu příslušná část výpovědi, pokud možno také v jazyce, v němž tato osoba vypovídá.
(3) V odůvodněných případech lze se souhlasem předsedy komise pořídit kromě protokolu i těsnopisecký záznam, který se spolu s přepisem připojí k protokolu. K zachycení průběhu jednání lze použít i jiného vhodného prostředku, zejména zvukového záznamu. Záznam takového prostředku se spolehlivě uschová a v zápisu o schůzi poznamená, kde je uložen.
(4) Protokol podepisuje ihned po provedení úkonu předsedající, popřípadě i ten, kdo úkon prováděl, a osoba, které se úkon týkal. Má-li protokol více stránek, musejí být podepsány všechny stránky. Jestliže osoba, které se úkon týkal, nebo jiná osoba odmítne protokol podepsat, uvede se to v protokolu s poznamenáním důvodu odmítnutí.
(5) Na odevzdání protokolu k uložení, nahlížení nezúčastněných osob do protokolu včetně pořizování výpisu a opisu a na opravu a doplnění protokolu se použije přiměřeně ustanovení čl. 11 odst. 3, 4 a 6.
(6) Protokol se diktuje zřetelně a hlasitě. Osobě, které se úkon týká, zejména jde-li o znalce, může předsedající dovolit, aby svou výpověď do protokolu nadiktovala. Tato okolnost se poznamená v protokolu.

Příloha č. 2

Volební řád pro volby konané Poslaneckou sněmovnou a pro nominace vyžadující souhlas Poslanecké sněmovny

Čl. 1

Volební komise

1. Volby konané Poslaneckou sněmovnou (dále jen "Sněmovna"), jakož i nominace vyžadující její souhlas připravuje pro Sněmovnu volební komise Sněmovny (dále jen "volební komise"). Volby konané na schůzi obou komor Parlamentu organizuje společná volební komise Sněmovny a Senátu (dále jen "společná volební komise"), která se ve své činnosti řídí tímto volebním řádem.
2. Návrh na ustavení volební komise připravuje z návrhů předložených poslaneckými kluby skupina poslanců delegovaná poslaneckými kluby na základě parity.
3. Volební komisi ustaví skupina poslanců podle zásady poměrného zastoupení (čl. 5 bod 5).
4. Volební komise zvolí ze svého středu předsedu, místopředsedu a dva ověřovatele; volba funkcionářů volební komise se koná většinovým způsobem.
5. Volební komise je schopna se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů.
6. K platnosti usnesení volební komise je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů.
7. Ustavení volební komise podle čl. 1 bodu 3 předloží předseda volební komise Sněmovně na vědomí.
8. Volby konané Sněmovnou řídí předseda volební komise, nestanoví-li tento volební řád jinak.
9. Článek 1 body 2 až 7 tohoto volebního řádu se užijí přiměřeně i na ustavení a činnost společné volební komise.

Čl. 3

Volba předsedy Sněmovny, místopředsedů Sněmovny a předsedů výborů a komisí Sněmovny

1. Navrhovat kandidáty na předsedu Sněmovny a místopředsedy Sněmovny jsou oprávněny poslanecké kluby. Navrhovat kandidáty na předsedy výborů a komisí Sněmovny jsou oprávněny poslanecké kluby a poslanci.
2. Návrhy kandidátů na předsedu Sněmovny, místopředsedy Sněmovny a předsedy výborů a komisí Sněmovny se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.
3. Volba se koná nejvýše ve dvou kolech.
4. Volba je platná, byly-li hlasovací lístky vydány v každém kole alespoň jedné třetině poslanců.
5. Před zahájením volby v každém kole zkontroluje volební komise volební schránky a zapečetí je. Zkontroluje též, zda jsou připraveny hlasovací lístky s předtištěnými jmény kandidátů pro jednotlivé volby. Hlasovací lístky pro jednotlivé volby mají odlišné barvy. Volební komise dále zkontroluje, zda jsou hlasovací lístky pro jednotlivé volby opatřeny otiskem razítka Poslanecké sněmovny a parafami dvou ověřovatelů volební komise.
6. Jména kandidátů jsou na hlasovacích lístcích uvedena v abecedním pořadí a před jménem každého z nich je uvedeno pořadové číslo. Ve spodní části hlasovacího lístku se uvede počet kandidátů, který je možno volit.
7. Pro úpravu hlasovacích lístků je určen zvláštní prostor tak, aby byla zaručena tajnost hlasování; poslanci vstupují do tohoto prostoru jednotlivě.
8. V místnosti, kde se sčítají hlasy, jsou přítomni pouze členové volební komise; další osoby mohou být přítomny jen s jejím souhlasem.
9. Poslanec volí předsedu Sněmovny tak, že na hlasovacím lístku vyjádří
a) souhlas s jedním z kandidátů zakroužkováním pořadového čísla před jeho jménem; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto "X";
b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto "X".
10. Poslanec volí místopředsedy Sněmovny tak, že na hlasovacím lístku vyjádří
a) souhlas nejvýše s takovým počtem kandidátů, který byl stanoven pro obsazení míst místopředsedů Sněmovny, zakroužkováním pořadových čísel před jejich jmény; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto "X";
b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto "X".
11. Poslanec volí předsedu výboru nebo komise tak, že na hlasovacím lístku vyjádří
a) souhlas s jedním z kandidátů zakroužkováním pořadového čísla před jeho jménem; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto "X";
b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto"X".
12. Neplatný je hlasovací lístek odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise, a ten, který je upraven jiným způsobem, než je stanoveno v bodech 9 až 11 tohoto článku volebního řádu. Dodatečně

dopisované jméno kandidáta, který nebyl navržen, nezpůsobuje neplatnost hlasovacího lístku; takový kandidát se však pro volbu nezapočítává.
13. Vznikne-li pochybnost o platnosti hlasovacího lístku, rozhodne o ní volební komise, která to poznamená v zápise o výsledku hlasování.
Volba předsedy Sněmovny
14. V prvém kole je předsedou Sněmovny zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
15. Nezíská-li žádný z kandidátů nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců, koná se druhé kolo volby.
16. Do druhého kola postupují dva kandidáti, kteří získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů. Je-li více kandidátů na prvém nebo na druhém místě, kteří získali stejný počet hlasů, postupují do druhého kola všichni takoví kandidáti.
17. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
18. Nebyl-li předseda Sněmovny zvolen ani ve druhém kole, koná se do deseti dnů nová volba podle tohoto volebního řádu.
Volba místopředsedů Sněmovny
19. V prvém kole jsou místopředsedy Sněmovny zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
20. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
21. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst místopředsedů Sněmovny, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.
22. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.
23. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
24. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
25. Nebyla-li ani po druhém kole volby obsazena stanovená místa místopředsedů, koná se na neobsazená místa nová volba podle tohoto volebního řádu.
Volba předsedů výborů a komisí Sněmovny
26. V prvém kole je předsedou výboru nebo komise Sněmovny zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
27. Nezíská-li žádný z kandidátů nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců, koná se druhé kolo volby.
28. Do druhého kola postupují dva kandidáti, kteří získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů. Je-li více kandidátů na prvním nebo na druhém místě, kteří získali stejný počet hlasů, postupují do druhého kola všichni takoví kandidáti.
29. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získal nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
30. Nebyl-li předseda výboru nebo komise Sněmovny zvolen ani ve druhém kole, koná se nová volba podle tohoto volebního řádu.
Společná ustanovení pro volbu podle bodů 14 až 30
31. O výsledku hlasování každého kola volby předsedy Sněmovny, místopředsedů Sněmovny a předsedů výborů a komisí Sněmovny se sepíše zápis, který podepíší všichni členové volební komise; v zápise o hlasování se uvede
a) počet vydaných hlasovacích lístků,
b) počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků,
c) počet neodevzdaných hlasovacích lístků,
d) počet platných hlasů odevzdaných pro navržené kandidáty,
e) konstatování o zvolení nebo nezvolení kandidáta.
32. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí Sněmovně v souladu s předchozím bodem předseda volební komise.

ČI. 4

Nominace ověřovatelů Sněmovny

1. Ověřovatele Sněmovny nominují poslanecké kluby na základě parity tak, aby Sněmovna měla nejméně deset ověřovatelů, a nominace na své kandidáty předkládají volební komisi.
2. Nominaci ověřovatelů Sněmovny schvaluje Sněmovna na návrh předsedy volební komise.
3. Neschválí-li Sněmovna nominované ověřovatele, navrhne volební komise na neschválená místa nové kandidáty, které jí předloží poslanecké kluby.

Čl. 5

Ustavování výborů a komisí a volba komisí

Ustavení výborů (komisí) podle zásady poměrného zastoupení
1. Výbory (komise) ustavuje Sněmovna potvrzením kandidátky předložené volební komisí.
2. Návrhy na členy výboru (komise) předkládají volební komisi poslanecké kluby. V návrhu uvedou kandidáty pro jednotlivé výbory (komise) v pořadí, které je závazné.
3. Návrhy na členy výboru (komise) se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.
4. Poslanci, kteří nejsou členy žádného poslaneckého klubu, mohou nabídnout svůj mandát některému poslaneckému klubu.
5. Ustavení výboru (komise) navrhne volební komise tak, že
a) počet poslanců zvolených do Sněmovny vydělí stanoveným počtem členů výboru (komise), který zvětší o 1; takto získané číslo je číslem volebním;
b) volebním číslem vydělí počet členů jednotlivých klubů, kterým přidělí počet míst ve výboru (komisi) rovnající se celému číslu z podílu;
c) bylo-li takto rozděleno o jedno místo ve výboru (komisi) více, než je stanovený počet takových míst, odečte přebývající místo poslaneckému klubu, který vykázal nejmenší zbytek při dělení. Zbylá nerozdělená místa přidělí jednotlivým poslaneckým klubům, které vykazují největší zbytky po dělení. Vykazují-li kluby stejný zbytek u dělení, přidělí místo ve výboru (komisi) klubu s větším počtem členů;
d) nelze-li takto rozhodnout a místa ve výboru (komisi) nejsou přidělena, zvětší se počet členů výboru (komise) o 1 a postupuje se znovu podle písmen a) až d) tohoto bodu.
6. Poslanci, který nebyl zařazen do žádného výboru, se nabídne členství v některém z výborů. Takového člena výboru volí Sněmovna na návrh volební komise většinovým způsobem.
7. Návrh na ustavení jednotlivých výborů (komisí) předloží volební komise Sněmovně ke schválení. Potvrdí-li Sněmovna předložený návrh, je výbor ustaven. Změnu v takto ustaveném výboru lze během volebního období provést jen se souhlasem Sněmovny. Nepotvrdí-li Sněmovna ustavení výboru (komise), požádá poslanecké kluby, aby se věcí znovu zabývaly a předložily nové návrhy. Po takových jednáních předloží volební komise Sněmovně nový návrh výboru (komise) sestavený podle předchozích ustanovení.
8. Nepotvrdí-li Sněmovna ani nově navržené ustavení výboru (komise), přeruší se schůze Sněmovny k vyřešení sporných otázek.
Volba komisí většinovým způsobem
9. Rozhodne-li Sněmovna, že se komise zvolí většinovým způsobem, volí komisi Sněmovna na návrh volební komise.
10. Návrhy na členy komise předkládají volební komisi poslanecké kluby. V návrhu uvedou kandidáty pro jednotlivé komise v pořadí, které je závazné.
11. Návrhy na členy komise se předkládají volební komisi nejpozději 24 hodin přede dnem volby.
12. Kandidátku komise sestaví volební komise tak, že
a) počet poslanců zvolených do Sněmovny vydělí stanoveným počtem členů komise, který zvětší o 1; takto získané číslo je číslem volebním;
b) volebním číslem vydělí počet členů jednotlivých klubů, kterým přidělí počet míst v komisi rovnající se celému číslu z podílu;
c) bylo-li takto rozděleno o jedno místo v komisi více, než je stanovený počet členů komise, odečte přebývající místo tomu poslaneckému klubu, který vykázal nejmenší zbytek při dělení. Zbylá nerozdělená místa přidělí jednotlivým poslaneckým klubům, které vykazují nejvyšší zbytky po dělení. Vykazují-li kluby stejný zbytek po dělení, přidělí se místo v komisi klubu s větším počtem členů;
d) nelze-li takto rozhodnout a místa v komisi nejsou přidělena, zvětší se počet členů komise o 1 a postupuje se znovu podle písmen a) až d) tohoto bodu.

13. Počet míst získaných podle předchozího odstavce se násobí dvěma. Získané násobky jsou pro jednotlivé poslanecké kluby počtem míst získaných pro jejich členy, kteří se uvedou na kandidátku v pořadí stanoveném poslaneckým klubem.
14. Při volbě členů komise dá předsedající schůze Sněmovny hlasovat jednotlivě o všech navržených kandidátech.
15. V prvém kole jsou členy komise zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
16. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
17. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet členů komise, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.
18. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.
19. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců.
20. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
21. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí předsedající schůze Sněmovny.
Ustavení komisí na základě parity
22. Rozhodne-li Sněmovna, že se komise ustaví na základě parity, stanoví počet členů komise celým násobkem počtu poslaneckých klubů. Sněmovna komisi ustaví potvrzením kandidátky předložené volební komisí.
23. Návrhy na členy komise předkládají volební komisi poslanecké kluby nejpozději 24 hodin přede dnem volby. Kandidátku komise sestaví volební komise tak, že každému z poslaneckých klubů přidělí stejný počet míst v komisi.
24. Nepotvrdí-li Sněmovna ustavení komise, předloží volební komise Sněmovně nový návrh komise sestavený podle bodů 22 a 23.
25. Nepotvrdí-li Sněmovna ani nově navržené ustavení komise, postupuje se podle bodů 22 až 24, dokud Sněmovna navržené ustavení komise nepotvrdí.
Společná ustanovení pro ustavení výborů (komisí) a volbu komisí
26. Výsledky ustavení výboru (komise) nebo volbu komise oznámí předsedající schůze Sněmovny.
27. Uvolní-li se během volebního období místo ve výboru (komisi), zvolí Sněmovna nového člena výboru (komise) většinovým způsobem. Jediným navrhovatelem je volební komise; řídí se přitom principy, podle kterých byl výbor ustaven nebo komise ustavena nebo zvolena.
Ustavení organizačního výboru
28. Organizační výbor tvoří jeho předseda, kterým je předseda Sněmovny, místopředsedové výboru, kterými jsou místopředsedové Sněmovny, a další členové výboru ustavení podle zásady poměrného zastoupení (čl. 5 body 1 až 8).

Čl. 6

Volba podle zvláštních předpisů

1. Zvláštní zákon stanoví, kdo je volen Sněmovnou a kdo je oprávněn předkládat návrhy na takovou volbu, v ostatních případech předkládají návrhy poslanecké kluby.
2. Návrhy se předkládají volební komisi Sněmovny nejpozději deset dnů přede dnem volby.
3. Zákon stanoví nebo Sněmovna rozhodne, kdo se volí tajným hlasováním; jinak se volí hlasováním veřejným.
Volba tajným hlasováním
4. Volba se koná nejvýše ve dvou kolech.
5. Volba je platná, byly-li hlasovací lístky vydány v každém kole alespoň jedné třetině poslanců.
6. Před zahájením volby v každém kole zkontroluje volební komise volební schránky a zapečetí je. Zkontroluje též, zda jsou připraveny hlasovací lístky s předtištěnými jmény kandidátů pro jednotlivé volby. Hlasovací lístky pro jednotlivé volby mají odlišné barvy. Volební komise dále zkontroluje, zda jsou hlasovací lístky pro jednotlivé volby opatřeny otiskem razítka Poslanecké sněmovny a parafami dvou ověřovatelů volební komise.

7. Jména kandidátů jsou na hlasovacím lístku uvedena v abecedním pořadí a před jménem každého z nich je uvedeno pořadové číslo. Ve spodní části hlasovacího lístku se uvede počet kandidátů, který je možno volit.
8. Pro úpravu hlasovacích lístků je určen zvláštní prostor tak, aby byla zaručena tajnost hlasování; poslanci vstupují do tohoto prostoru jednotlivě.
9. V místnosti, kde se sčítají hlasy, jsou přítomni pouze členové volební komise; další osoby mohou být přítomny jen s jejím souhlasem.
10. Poslanec volí tak, že na hlasovacím lístku vyjádří
a) souhlas nejvýše s takovým počtem kandidátů, který byl pro volbu stanoven, zakroužkováním pořadového čísla před jejich jmény; pořadová čísla před jmény ostatních kandidátů přeškrtne takto "X";
b) nesouhlas se všemi kandidáty přeškrtnutím pořadového čísla před jmény všech kandidátů takto "X".
11. Neplatný je hlasovací lístek odevzdaný na jiném než vydaném tiskopise a ten, který je upraven jiným způsobem, než je stanoveno v předchozím bodu tohoto volebního řádu. Dodatečně dopisované jméno kandidáta, který nebyl navržen, nezpůsobuje neplatnost hlasovacího lístku; takový kandidát se však pro volbu nezapočítává.
12. Vznikne-li pochybnost o platnosti hlasovacího lístku, rozhodne o ní volební komise a poznamená to v zápise o výsledku hlasování.
13. V prvém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků.
14. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
15. Nezíská-li nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců tolik kandidátů, aby byl obsazen stanovený počet míst, koná se na neobsazená místa druhé kolo volby.
16. Do druhého kola postupují nezvolení kandidáti z prvého kola, kteří mezi nezvolenými získali v prvém kole nejvyšší počet hlasů, nejvýše však dvojnásobný počet kandidátů, než je počet neobsazených míst; při rovnosti hlasů postupují všichni kandidáti se stejným počtem hlasů.
17. Ve druhém kole jsou zvoleni kandidáti, kteří získali nadpoloviční většinu hlasů z počtu vydaných hlasovacích lístků.
18. Pokud obdrží nadpoloviční většinu více kandidátů, než je počet obsazovaných míst, jsou zvoleni ti z nich, kteří obdrželi nejvyšší počet hlasů. Nastane-li rovnost hlasů pro kandidáty na volitelných místech a mimo ně, opakuje se mezi nimi volba. Není-li ani tak rozhodnuto, rozhoduje los.
19. Nebyla-li ani po druhém kole volby obsazena stanovená místa, koná se na neobsazená místa nová volba podle tohoto volebního řádu.
20. O výsledku hlasování každého kola volby se sepíše zápis, který podepíší všichni členové volební komise; v zápise o hlasování se uvede
a) počet vydaných hlasovacích lístků,
b) počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků,
c) počet neodevzdaných hlasovacích lístků,
d) počet platných hlasů odevzdaných pro navržené kandidáty,
e) konstatování o zvolení nebo nezvolení kandidáta.
21. Výsledky hlasování každého kola volby oznámí Sněmovně v souladu s předchozím bodem předseda volební komise.
Volba veřejným hlasováním
22. Při volbě podle zvláštních předpisů veřejným hlasováním se postupuje obdobně podle čl. 5 bodů 14 až 20.

ČI. 7

Ustanovení společná

1. Sdružování klubů a poslanců pro volby podle tohoto volebního řádu je přípustné.
2. Tam, kde tento volební řád mluví o poslaneckém klubu, rozumí se tím též sdružení klubů vytvořené několika poslaneckými kluby.

Poznámky pod čarou
1) § 44 odst. 7 zákona ČNR č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady.
2) § 92 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.

3) § 6 odst. 7 zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím.
§ 6 zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním.
4) Např. zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech, zákon ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
4a) § 71 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
5) § 68 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.
6) Např. zákon ČNR č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb., zákon č. 528/1990 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.
7) Např. zákon ČNR č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/1971 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
8) Čl. 39 odst. 4 Ústavy.
9) Čl. 39 odst. 3 Ústavy.
10) Čl. 47 odst. 1 Ústavy.
11) Čl. 50 odst. 2 Ústavy.
12) Čl. 72 odst. 2 Ústavy.
12a) Čl. 65 odst. 3 Ústavy.
13) Zákon ČNR č. 545/1992 Sb., o Sbírce zákonů České republiky.
13a) Čl. 48 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii.
Čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.
14) Zákon č. 85/1990 Sb.
15) Např. § 18 až 21 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě.
16) Např. zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 484/1991 Sb., zákon ČNR č. 483/1991 Sb.
17) Zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.
18) Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění pozdějších předpisů.
1) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
2) Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.
3) § 13 písm. a) a § 16 zákona č. 102/1971 Sb.
4) § 12 odst. 2 trestního řádu.
19) § 19 zákona č. 222/2016 Sb., o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv).